

Giáo Sĩ Việt Nam

Bán nguyệt san – Số 248 – Chúa nhật 10.05.2015

Giáo sĩ: ĐƯỢC CHỌN GIỮA LOÀI NGƯỜI VÀ CHO LOÀI NGƯỜI (x. Dt, 5.1)

www.conggiaovietnam.net

giaosivietnam@gmail.com

MỤC LỤC

QUI CHẾ HOẠT ĐỘNG (TÔNG ĐỒ)	Vatican 2
Giới thiệu Năm Thánh Lòng Thương Xót	Hoàng Minh
Kinh Năm Thánh Lòng Thương Xót	DGH Phanxicô
NHỚ ĐỨC CHA NICÔLA, VỊ GIÁM MỤC KIẾN TRƯNG	Gioan Lê Quang Vinh
YÊU NHƯ THẦY YÊU	Lm. Antôn Nguyễn Văn Độ
40 NĂM VÀ THÁNG HOA : MỘT VÀI SUY NGHĨ	Lm Giuse Ngô Mạnh Điệp
Ở TRONG ĐỨC GIESU VÀ SỐNG TRONG ĐỨC KITO	Bác Sĩ Nguyễn Tiến Cảnh, MD
BIẾT ƠN ÍCH CỦA PHÉP RỬA MÀ VẪN KHÔNG MUỐN ĐƯỢC RỬA TÔI THÌ CÓ ĐƯỢC CỨU RỒI HAY KHÔNG ?	Lm Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huấn
CẦU NGUYỆN, CHAY TỊNH & LÀM PHÚC	Lm. Minh Anh chuyển ngữ
TÁI ĐỊNH HƯỚNG ĐỜI TU BẰNG VIỆC TÌM CHÚA HƠN LÀ CÔNG VIỆC CỦA CHÚA	Lm. Micae Phaolo Trần Minh Huy, pss.
NUÔI CON BẰNG SỮA MẸ HIỀN	Bác Sĩ Nguyễn Ý Đức, MD
KHÔNG DANG DỖ	Lm. JB NGUYỄN MINH HÙNG

QUI CHẾ HOẠT ĐỘNG (TÔNG ĐỒ)

Thánh Công Đồng Chung Vaticanô II

Bản dịch của Ủy Ban Giáo Lý Đức Tin, HĐGMVN

LTS: BBT CGVN và Đặc San GSVN hân hạnh giới thiệu trọn bộ 16 Văn Kiện Công Đồng Vatican 2, bản dịch của Ủy Ban Giáo Lý Đức Tin, HĐGMVN, ấn bản mới nhất, giá bán lẻ tại các Nhà Sách Công Giáo 120.000VN.

Suốt hơn 10 năm qua trên Đặc San Giáo Sĩ Việt Nam chúng con đã trung thành phổ biến bản dịch của Giáo Hoàng Học Viện PIO X Đà Lạt; Nay với trọn tấm lòng biết ơn các dịch giả qua các thời kỳ, chúng con xin tiếp tục công việc tối cần thiết này nhưng với một bản dịch hoàn chỉnh hơn - **Bản dịch của Ủy Ban Giáo Lý Đức Tin, HĐGMVN**. Rất mong được mọi người đón nhận, hỗ trợ việc phổ biến tài liệu quý này như KIM CHỈ NAM đích thực, đầy đủ và hoàn hảo cho mọi thành phần Dân Chúa. Chúng ta đang sống trong thời điểm kỷ niệm 50 năm Thánh Công Đồng Chung Vatican 2; Dân Chúa Việt Nam khi dành thời gian đọc lại các Hiến Chế, Sắc Lệnh, Tuyên Ngôn sẽ luôn nhận ra điều mới mẻ và hữu ích cho từng cá nhân cũng như cộng đoàn.

Chúng con xin chân thành cảm ơn Quý Đức Cha, Quý Cha Ủy Ban GLĐT đã sẵn lòng cho phép chúng con giới thiệu bản văn quý giá này qua internet. Quý Cha và Quý Vị có thể yêu cầu nhận trọn bộ hay từng Văn Kiện cụ thể trên một file word qua email, hoặc cũng có thể tải về máy tại địa chỉ: <http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=home&v=subject&is=31>

Xin chân thành cảm ơn

BBT CGVN & Đặc San GSVN

**PHAOLÔ GIÁM MỤC
TÔI TỚ CÁC TÔI TỚ THIÊN CHÚA
HỢP NHẤT VỚI CÁC NGHỊ PHỤ CỦA THÁNH CÔNG ĐỒNG
ĐỂ MUÔN ĐỜI GHI NHỚ**

**SẮC LỆNH
VỀ HOẠT ĐỘNG TỔNG ĐỒ GIÁO DÂN
APOSTOLICAM ACTUOSITATEM
Ngày 18 tháng 11 năm 1965**

CHƯƠNG V

QUI CHẾ HOẠT ĐỘNG (TỔNG ĐỒ)

23. Việc tông đồ của giáo dân, cá nhân hay tập thể, phải được đặt vào đúng chỗ trong công cuộc tông đồ của toàn thể Giáo Hội; hơn nữa, việc liên kết với những người đã được Chúa Thánh Thần đặt lên cai quản Giáo Hội Chúa cũng là một yếu tố thiết yếu của việc tông đồ Kitô giáo (x. Cv 20,28). Trong khi đó, việc cộng tác giữa các tổ chức tông đồ khác nhau cũng rất cần thiết và phải được hàng Giáo phẩm điều hành cách hài hòa.

Vì muốn cổ võ tinh thần hợp nhất để tinh bác ái huynh đệ được toả sáng trong mọi hoạt động tông đồ của Giáo Hội, để đạt được các mục đích chung cũng như để tránh những cạnh tranh nguy hại, cần phải có sự tôn trọng lẫn nhau và sự phối hợp thích đáng giữa các tổ chức tông đồ trong Giáo Hội, miễn là đặc tính riêng của mỗi tổ chức vẫn được duy trì¹.

Điều đó rất thích hợp mỗi khi có một công tác đặc biệt trong Giáo Hội đòi phải có sự hòa hợp và cộng tác tông đồ giữa hàng giáo sĩ dòng và triều, giữa tu sĩ và giáo dân.

24. Bản phận của hàng Giáo phẩm là phải hỗ trợ cho hoạt động tông đồ của giáo dân, đề ra các nguyên tắc và giúp các phương tiện thiêng liêng, điều phối việc tông đồ của họ để sinh ích chung cho cả Giáo Hội, cũng phải lo giữ cho giáo thuyết và những chỉ thị của Giáo Hội được tuân hành.

Có nhiều thể thức liên lạc giữa việc tông đồ giáo dân với hàng Giáo phẩm tùy theo hình thức và mục tiêu của mỗi hoạt động tông đồ.

Quả thật, đã có nhiều sáng kiến hoạt động tông đồ trong Giáo Hội được khởi xướng do giáo dân tự ý thành lập và điều hành tốt đẹp. Nhờ những hoạt động tông đồ như thế, trong nhiều hoàn cảnh, Giáo Hội có thể chu toàn sứ mệnh của mình cách tốt đẹp, và do đó hàng Giáo phẩm thường ca ngợi và cổ võ các sáng kiến đó². Tuy nhiên, không một khởi xướng hoạt động nào được lấy danh nghĩa công giáo nếu không có sự ưng thuận của giáo quyền hợp pháp.

Có một số tổ chức tông đồ giáo dân, dưới hình thức này hay hình thức khác, đã được giáo quyền công khai chấp nhận.

Ngoài ra, vì nhu cầu ích chung của Giáo Hội, giáo quyền có thể lựa chọn và cổ võ cách đặc biệt cũng như đảm nhận trách nhiệm đối với một số tổ chức hay hiệp hội tông đồ có tôn chỉ trực tiếp hướng đến mục đích thiêng liêng. Như thế, khi tổ chức công việc tông đồ theo nhiều cách thức khác nhau cho hợp với hoàn cảnh, hàng Giáo phẩm liên kết một hình thức tông đồ giáo dân nào đó cách chặt chẽ hơn với phận vụ tông đồ của mình, tuy nhiên phải bảo toàn nguyên vẹn bản chất và sự khác biệt giữa hai bên, và như thế, giáo dân vẫn duy trì được khả năng cần thiết để hoạt động theo sáng kiến của mình. Trong nhiều văn kiện của Giáo Hội, hành động trên đây của hàng Giáo phẩm được gọi là sự ủy nhiệm.

Sau cùng, hàng Giáo phẩm có thể trao cho giáo dân một vài phận vụ vốn gắn liền với nhiệm vụ của chủ chăn, chẳng hạn việc dạy giáo lý, cử hành phụng vụ, hay chăm sóc các linh hồn. Vì được ủy nhiệm, nên khi thi hành nhiệm vụ, người giáo dân phải hoàn toàn tuân phục sự điều khiển của giáo quyền thượng cấp.

Trong những vấn đề liên quan đến các hoạt động và định chế thuộc lãnh vực trần thế, hàng Giáo phẩm có nhiệm vụ phải giảng dạy và giải thích cách trung thực những nguyên tắc luân lý

¹ x. PIÔ XI, Thông điệp *Quamvis Nostra*, 30.4.1936: AAS 28 (1936), tr. 160-161.

² x. S.C. CONCILII, *Resolutio Corrienten*, 13.11.1920: AAS 13 (1921), tr. 137-140.

phải tuân theo trong lãnh vực này. Sau khi đã cân nhắc kỹ lưỡng và bàn hỏi với các nhà chuyên môn, hàng Giáo phẩm có quyền thẩm định hoạt động này hay định chế kia có phù hợp hay không với các nguyên tắc luân lý và phán quyết những gì phải làm để bảo vệ và cổ võ những lợi ích thuộc lãnh vực siêu nhiên.

25. Các Giám Mục, các cha xứ, các linh mục dòng triều phải nhớ rằng hoạt động tông đồ là quyền lợi và bổn phận chung của tất cả mọi tín hữu không phân biệt giáo sĩ hay giáo dân, và giáo dân có trách nhiệm phải góp phần trong việc xây dựng Giáo Hội³. Vì thế, các ngài phải cùng với giáo dân làm việc trong Giáo Hội và cho Giáo Hội với tình huynh đệ, phải dành sự quan tâm đặc biệt cho những giáo dân đang tham gia công tác tông đồ⁴.

Phải chọn những linh mục có khả năng và được huấn luyện đầy đủ để giúp đỡ các tổ chức tông đồ đặc biệt của giáo dân⁵. Khi thi hành tác vụ do hàng Giáo phẩm uỷ thác, các ngài đại diện cho hàng Giáo phẩm trong hoạt động mục vụ của mình; các ngài phải phát huy mối liên hệ thích đáng giữa giáo dân và hàng Giáo phẩm, trong khi vẫn luôn trung thành với tinh thần và giáo lý của Giáo Hội; phải chú tâm nuôi dưỡng đời sống thiêng liêng và tinh thần tông đồ nơi các đoàn thể công giáo đã được trao phó; các ngài phải luôn hiện diện trong các hoạt động tông đồ với sự góp ý khôn ngoan và cổ võ những sáng kiến của các đoàn thể. Qua việc tiếp xúc thường xuyên với giáo dân, các ngài phải quan tâm tìm kiếm những hình thức có thể đem lại nhiều kết quả hơn cho hoạt động tông đồ; phải cổ võ tinh thần hiệp nhất ngay trong đoàn thể mình phụ trách cũng như giữa đoàn thể này với các đoàn thể bạn.

Sau cùng, các tu sĩ nam nữ phải quý trọng các hoạt động tông đồ của giáo dân; theo tinh thần và nội qui của mỗi hội dòng, họ phải sẵn lòng giúp cho các hoạt động tông đồ giáo dân được phát triển⁶; đồng thời cũng phải tận tình nâng đỡ, trợ giúp và bổ túc các công việc của linh mục.

26. Trong mỗi giáo phận, phải quan tâm tối đa đến việc thành lập các ban cố vấn gồm các giáo sĩ, tu sĩ và giáo dân cùng tích cực cộng tác để hỗ trợ các hoạt động tông đồ của Giáo Hội, trong lãnh vực Phúc âm hoá và thánh hóa mọi người, hoặc trong lãnh vực từ thiện bác ái, xã hội hay các hoạt động khác. Các cố vấn này có thể giúp điều phối hoạt động của các hội đoàn và các chương trình tông đồ giáo dân, trong khi vẫn tôn trọng bản chất và quyền tự quản của các thành phần có liên quan⁷.

Nếu có thể, cũng nên thiết lập những ban cố vấn như thế ở cấp giáo xứ, liên giáo xứ, liên giáo phận và ngay cả ở cấp quốc gia hay quốc tế⁸.

Hơn nữa, phải thiết lập bên cạnh Tòa Thánh một văn phòng đặc trách hỗ trợ và phát huy hoạt động tông đồ giáo dân, được coi như cơ quan trung ương có đủ phương tiện thích hợp để phổ biến thông tin về các chương trình hoạt động tông đồ, đồng thời nghiên cứu các vấn đề thời đại trong lãnh vực này để tư vấn cho hàng Giáo phẩm và cho chính những người giáo dân đang dẫn thân trong hoạt động tông đồ. Các phong trào và các tổ chức tông đồ giáo dân hiện có trên khắp thế giới phải được coi là thành viên của văn phòng này, trong đó có cả giáo sĩ, tu sĩ và giáo dân cùng cộng tác.

27. Vì có chung một gia sản Tin Mừng và do đó có cùng một bổn phận là làm chứng cho Chúa Kitô, người công giáo nên và thường phải cộng tác với các Kitô hữu khác, hoặc cá nhân với cá nhân, hoặc giữa các cộng đồng Giáo Hội, trong các hoạt động cũng như trong các hội đoàn trên bình diện quốc gia hay quốc tế⁹.

Vì cùng chung những giá trị nhân bản, nên người Kitô hữu đang theo đuổi mục đích tông đồ cũng thường xuyên phải cộng tác với những người tuy không theo Kitô giáo, nhưng vẫn nhìn nhận những giá trị nhân bản đó.

Nhờ sự cộng tác năng động và khôn ngoan này¹⁰, vốn có tầm quan trọng đặc biệt trong các hoạt động thuộc lãnh vực trần thế, người giáo dân làm chứng cho Chúa Kitô, Đấng Cứu Chuộc thế giới và làm chứng cho tình đoàn kết đại đồng của cả gia đình nhân loại.

³ x. PIÔ XII, *Huấn từ gửi Hội nghị Giáo dân từ các Dân tộc cổ võ cho hoạt động tông đồ*, 5.10.1957: AAS 49 (1957), tr. 927.

⁴ x. CĐ VATICAN II, *Hiến Chế tín lý về Giáo Hội Lumen Gentium*, 37.

⁵ x. PIÔ XII, *Tông huấn Menti Nostrae*, 23.9.1950: AAS 42 (1950), tr. 660.

⁶ x. CĐ VATICAN II, *Sắc Lệnh về Canh tân thích nghi đời sống dòng tu Perfectae Caritatis*, 8.

⁷ x. BÊNÊDICTÔ XIV, *De Synodo Diocesana* c. I, III, ch. IX, số VII-VIII: *Opera omnia in tomos XVII distributa*, bộ XI (Prati 1844), tr. 76-77.

⁸ x. PIÔ XI, *Thông điệp Quamvis nostra*, 30.4.1936: AAS 28 (1936), tr. 160-161.

⁹ x. GIOAN XXIII, *Thông điệp Mater et Magistra*, 15.5.1961: AAS 53 (1961), tr. 456-457; x. CĐ VATICAN II, *Sắc lệnh về Hiệp Nhất Unitatis Redintegratio*, 12.

¹⁰ x. CĐ VATICAN II, *Sắc lệnh về Hiệp Nhất Unitatis Redintegratio*, 12; xem thêm *Hiến Chế tín lý về Giáo Hội Lumen Gentium*, 15.

Giới thiệu Năm Thánh Lòng Thương Xót

WHĐ (07.05.2015) / VIS – Sáng thứ Ba 05-05, tại Phòng Báo chí Tòa Thánh, Đức Tổng giám mục Salvatore Fisichella, Chủ tịch Hội đồng Tòa Thánh về Tân Phúc Âm hoá, và Đức ông Graham Bell đã tổ chức họp báo để trình bày về Năm Thánh Lòng Thương Xót (từ 08-12-2015 đến 20-11-2016).

Mở đầu, Đức Tổng giám mục Fisichella nói: “Tông huấn *Evangelii Gaudium (Niềm vui Phúc Âm)*, vẫn là nét chính trong chương trình của triều đại giáo hoàng Phanxicô, cho chúng ta một diễn tả rất ý nghĩa về chính bản chất của Năm Thánh Lòng Thương Xót đã được công bố vào ngày 11 tháng Tư vừa qua: ‘*Một cộng đoàn như thế [Giáo hội] có một ước muốn khôn nguôi là tỏ lòng thương xót, kết quả của kinh nghiệm bản thân của cộng đoàn về sức mạnh lòng thương vô biên của Thiên Chúa. Chúng ta hãy thử cố gắng hơn một chút để đi bước trước và dẫn thân*’. Chính là với ước muốn ấy trong tâm trí mà chúng ta cần đọc lại Trọng sắc công bố Năm Thánh *Misericordiae vultus (Dung mạo Lòng Thương xót)*, trong đó Đức Thánh Cha Phanxicô trình bày chi tiết các mục tiêu của Năm Thánh. Như quý vị đã biết, hai ngày đã được ấn định là ngày 08-12, đại lễ Đức Mẹ Vô nhiễm nguyên tội, là ngày mở Cửa Thánh Vương cung thánh đường Thánh Phêrô; và ngày 20-11-2016, đại lễ Chúa Giêsu Kitô Vua vũ trụ, ngày bế mạc Năm Thánh. Giữa hai ngày này sẽ có nhiều cử hành khác”.

“Để tránh mọi hiểu lầm, điều quan trọng là phải nhắc lại rằng Năm Thánh Lòng Thương Xót không phải và cũng không có ý làm giống như Đại Năm Thánh 2000. Vì vậy, bất kỳ so sánh nào cũng đều không có ý nghĩa, vì mỗi một Năm Thánh đều có tính chất và mục tiêu riêng. Đức Thánh Cha mong muốn Năm Thánh này được cử hành ở Roma cũng như tại các Giáo hội địa phương; điều này sẽ giúp tập trung vào đời sống và nhu cầu của từng Giáo hội, theo cách các sáng kiến này sẽ không đặt thêm gánh nặng cho các Giáo hội địa phương, nhưng sẽ được thêm vào lịch phụng vụ và các sinh hoạt bình thường một cách rất tự nhiên. Đây cũng là lần đầu tiên trong lịch sử của truyền thống Năm Thánh, mỗi Giáo hội địa phương sẽ có cơ hội mở một Cửa Thánh –Cửa Lòng Thương Xót– tại Nhà thờ chính toà hay một nhà thờ có ý nghĩa đặc biệt hoặc một đền thờ đặc biệt quan trọng cho các cuộc hành hương”.

“Tương tự như vậy, thật dễ dàng chọn ra các đặc tính khác từ Trọng sắc làm cho Năm Thánh này trở thành độc đáo. Tuy nhiên, ngay từ ban đầu, việc kêu xin lòng thương xót đã không đi theo mô hình truyền thống. Lịch sử của các Năm Thánh cho thấy Năm Thánh được ấn định cứ mỗi 50 năm hoặc 25 năm. Hai Năm Thánh đặc biệt rơi vào năm kỷ niệm ơn cứu chuộc của Chúa Kitô (1933, 1983). Tuy nhiên Năm Thánh này được xây dựng trên một chủ đề, và xây dựng dựa trên nội dung chính của đức tin và nhằm mời gọi Giáo hội một lần nữa đến với ưu tiên truyền giáo, là trở nên dấu chỉ và chứng tá trong mọi khía cạnh của đời sống mục vụ. Tôi cũng nhớ đến việc Đức Thánh Cha kêu gọi Do thái giáo và Hồi giáo trở thành nơi thực thi lòng thương xót để thúc đẩy đối thoại và là một cách để vượt qua những khó khăn trong lĩnh vực chung”.

“Chúng ta cũng đừng quên một đặc tính ban đầu của Năm Thánh này, đó là, việc bổ nhiệm những nhà Thừa sai của Lòng Thương xót. Đức Thánh Cha Phanxicô sẽ sai họ ra đi khi ngài cử hành Thánh lễ Thứ Tư Lễ Tro tại Vương cung thánh đường Thánh Phêrô. Các nhà thừa sai phải là những linh mục kiên nhẫn, hiểu được tính yếu đuối của con người nhưng sẵn sàng thể hiện lòng nhân hậu của Chúa Chiên Lành trong lời rao giảng và trong bí tích Giải tội. Tuy nhiên, tôi không muốn dành quá nhiều thời gian vào những vấn đề chung chung này, vì điều quan trọng là bây giờ phải giải thích một số các chi tiết cụ thể liên quan đến việc tổ chức Năm Thánh”.

“Chúng ta bắt đầu với biểu tượng trình bày một tổng luận thần học của chủ đề Lòng thương xót cùng với châm ngôn kèm theo. Châm ngôn “Hãy có lòng Thương xót như Chúa Cha –*Misericordes sicut Pater*– (Luca 6,36) được dùng như lời mời gọi noi theo mẫu gương thương xót của Chúa Cha, Đấng đòi hỏi chúng ta không được xét đoán hay lên án nhưng phải yêu thương và tha thứ không so đo tính toán. Biểu tượng, tác phẩm của cha Marko I. Rupnik, trình bày một hình ảnh mà Giáo hội sơ khai rất yêu thích: hình ảnh Chúa Giêsu vác một người đi lạc trên vai, diễn tả tình yêu của Chúa Kitô hoàn tất màu nhiệm nhập thể của Người nơi chóp đỉnh là sự cứu chuộc. Theo đó biểu tượng được thiết kế nhằm diễn tả Vị Mục tử nhân lành đã chạm đến da thịt của con người cách sâu xa và bằng một tình yêu có sức mạnh thay đổi cuộc sống của con người. Một chi tiết đáng chú ý là khi vị Mục tử nhân lành thương xót mang lấy nhân loại, mắt của Người lấn với mắt của con người. Chúa Kitô nhìn bằng mắt của Adam, và Adam nhìn bằng mắt của Chúa Kitô. Mỗi người đều khám phá nơi Chúa Kitô,

Adam mới, bản tính con người của chính mình và tương lai ở phía trước. Hình ảnh này được đóng khung theo dạng quả trám, một mô-típ vẽ icôn điển hình thời cổ đại và trung cổ, nhắc nhở rằng nơi Chúa Kitô có hai bản tính: Thiên Chúa và con người. Ba hình bầu dục đồng tâm, màu sắc nhạt hơn từ trong ra ngoài, gọi lên hình ảnh Chúa Kitô đưa nhân loại ra khỏi bóng tối của tội lỗi và sự chết. Ngược lại, độ đậm của màu sắc diễn tả tình yêu không thể hiểu thấu của Chúa Cha là Đấng tha thứ tất cả”.

“Lịch cử hành Năm Thánh được xem xét từ ba khía cạnh:

Trước hết, có một số cử hành dành cho số đông tham dự. Cử hành đầu tiên được tổ chức **từ ngày 19 đến 21 tháng Giêng 2016**, dành cho tất cả những ai tham gia tổ chức các cuộc hành hương. Điều này biểu trưng rằng Năm Thánh là một cuộc hành hương thực sự và phải được sống như vậy. Chúng tôi sẽ đề nghị người hành hương đi bộ, dọn mình để bước qua Cửa Thánh trong tinh thần đức tin và lòng sốt sắng.

Chúng tôi nghĩ rằng việc quy tụ các tín hữu sống kinh nghiệm lòng thương xót một cách đặc thù là điều quan trọng. Vì thế, vào ngày **03 tháng Tư**, chúng tôi sẽ có một cử hành dành cho những người đi theo đặc sủng của lòng thương xót nhiều cách khác nhau (các phong trào, các hiệp hội, và dòng tu). **Ngày 04 tháng Chín**, các tình nguyện viên bác ái trên khắp thế giới sẽ quy tụ với nhau. Tình nguyện viên là một chứng tá năng động của người sống các hoạt động của lòng thương xót trong những cách diễn tả khác nhau và đáng cử hành Năm Thánh theo cách đặc biệt này. Tương tự như vậy, đối với những người được Mẹ Maria truyền cảm hứng một cách đặc biệt, sẽ có một ngày đặc biệt vào ngày **09 tháng Mười** để tôn vinh Mẹ là Người Mẹ của Lòng Thương xót. Sẽ có một số cử hành đặc biệt dành riêng cho giới trẻ, là những người khi lãnh nhận bí tích Thêm Sức đã được kêu gọi tuyên xưng đức tin. Đối với những người từ 13 đến 16 tuổi, vốn có rất ít cơ hội tham gia vào đời sống mục vụ bình thường của Giáo hội, chúng tôi đã dành ngày **24 tháng Tư**, còn Ngày Giới trẻ Thế giới, tổ chức tại Krakow **từ ngày 26 đến 31 tháng Bảy**, sẽ hướng về các người trẻ lớn hơn.

Một cử hành khác dành cho các phó tế, là những người được kêu gọi –qua ơn gọi và sứ vụ của mình– chủ sự các công việc bác ái trong đời sống của cộng đoàn Kitô hữu. Năm Thánh của các phó tế sẽ được tổ chức vào ngày **29 tháng Năm**. Ngày **03 tháng Sáu**, kỷ niệm 160 năm thiết lập Lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu, sẽ có cử hành Năm Thánh dành cho các linh mục. Ngày **25**

tháng Chín là Năm Thánh của giáo lý viên, là những người khi thông truyền đời sống đức tin, đã giúp đỡ các cộng đoàn Kitô giáo, và cách riêng các giáo xứ của chúng ta một cách đặc biệt. Ngày **12 tháng Sáu**, chúng ta sẽ có cuộc quy tụ lớn dành cho các bệnh nhân và người khuyết tật, cũng như cho những người tận tình yêu thương chăm sóc họ. Ngày **06 tháng Mười Một**, chúng tôi sẽ cử hành Năm Thánh cho những tù nhân. Cử hành này không chỉ được tổ chức trong các nhà tù, nhưng chúng tôi đang xem xét khả năng nhiều tù nhân có thể được cử hành Năm Thánh của riêng họ cùng với Đức Thánh Cha Phanxicô tại Vương cung thánh đường Thánh Phêrô”.

“Thứ hai, sẽ là những nỗ lực đầy ý nghĩa để thực thi quan điểm và chứng tá của Đức Thánh Cha Phanxicô về việc đến với những người sống ở vùng ‘ngoại vi’ của xã hội, để chứng tỏ rõ ràng rằng Giáo hội yêu thương chăm sóc những người nghèo, người đau khổ, thiệt thòi, và tất cả những ai cần một dấu chỉ của lòng dịu dàng. Những khoảnh khắc này sẽ có một ý nghĩa tượng trưng, nhưng chúng tôi cũng sẽ đề nghị các giám mục và các linh mục thực hiện những cử chỉ tượng trưng tương tự ở giáo phận của họ trong sự hiệp thông với Đức Thánh Cha để mọi người có thể nhận được một dấu chỉ cụ thể của sự vụ lòng thương xót và sự gần gũi của Giáo hội. Như một dấu chỉ cụ thể của lòng yêu thương của Đức Thánh Cha, vốn là một yếu tố thiết yếu của Năm Thánh này, cần thực hiện các biện pháp hữu hiệu để đáp ứng những nhu cầu thực sự trong thế giới, hầu bày tỏ lòng thương xót qua những trợ giúp cụ thể”.

“Thứ ba, chúng ta phải đáp ứng nhu cầu của nhiều người hành hương đến Roma một mình, không theo các công ty du lịch hay tổ chức nào. Đối với các cá nhân này, sẽ có một số nhà thờ ở trung tâm lịch sử của Roma, tại đây họ sẽ được đón tiếp, họ có thể suy niệm, cầu nguyện và dọn mình để đi qua Cửa Thánh trong bầu khí linh thiêng sốt sắng đích thực. Tuy nhiên sẽ có một tuyến đường dành riêng cho tất cả những người hành hương đến Roma, để đi bộ qua Cửa Thánh. Đây là điều cần thiết để bảo đảm tính chất tôn giáo của sự kiện này, tránh mọi thứ lạm dụng mà hàng triệu người hành hương đến các nơi thánh Kitô giáo có thể gặp phải”.

“Trang web chính thức của Năm Thánh đã được khai trương tại địa chỉ: www.iubilaeummisericordiae.va, và cũng có thể truy cập tại địa chỉ www.im.va. Được trình bày trong bảy ngôn ngữ: Ý, Anh, Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha, Pháp, Đức và Ba Lan, trang web này có các thông tin chính thức về lịch diễn ra các cử hành chính trong Năm Thánh, thông tin về việc tham dự các cử hành với Đức Thánh Cha, và tất cả các thông tin chính thức liên quan đến Năm Thánh. Ngoài ra, qua trang web, các giáo phận sẽ có thể nhận được thông tin và các gợi ý mục vụ, ghi danh hành hương theo nhóm, và gửi cho chúng tôi các chương trình của giáo phận mình. Trang web này sử dụng một số mạng xã hội (*Facebook, Twitter, Instagram, Google Plus và Flickr*) mà qua đó chúng tôi có thể cung cấp thông tin cập nhật về sáng kiến của Đức Thánh Cha và các sự kiện lớn có thể được theo dõi theo thời gian thực. Chúng tôi cũng đang xem xét khả năng phát triển một ứng dụng để tích hợp tốt hơn tất cả các thông tin này”.

Đức Tổng giám mục Fisichella kết luận: “Chúng tôi tin tưởng rằng con đường của lòng thương xót mà Đức Thánh Cha Phanxicô đã đặt Giáo hội vào trong hành trình Năm Thánh này sẽ là một thời điểm của ân sủng thực sự cho mọi Kitô hữu và gợi lại con đường Tân Phúc âm hoá và hoán cải mục vụ mà ngài đã chỉ ra. Như Đức Thánh Cha Phanxicô đã viết: “Trong Năm Thánh này, xin cho Giáo hội biết vọng lại lời Chúa đang vang lên mạnh mẽ và rõ ràng như một sứ điệp và dấu chỉ của sự tha thứ, sức mạnh, sự trợ giúp và tình yêu. Xin cho Giáo hội đừng bao giờ mệt mỏi mở rộng lòng thương xót, và luôn kiên nhẫn khi ban phát lòng xót thương và sự an ủi. Xin cho Giáo hội trở nên tiếng nói của mỗi người, nam cũng như nữ, và tin tưởng lặp lại không ngừng: “Lạy Chúa, xin nhớ lại lòng thương xót và tình yêu bền vững của Ngài, vẫn có từ muôn thuở muôn đời”.

Kinh Năm Thánh Lòng Thương Xót

WHD (07.05.2015) – Đức Thánh Cha Phanxicô đã soạn một bản kinh để giúp các tín hữu cầu nguyện trong Năm Thánh Lòng Thương Xót (từ 08-12-2015 đến 20-11-2016). Trong lời kinh, Đức Thánh Cha nài xin Chúa làm cho Năm Thánh Lòng Thương Xót trở nên một năm hồng ân để Hội Thánh “thêm lòng nhiệt thành mang Tin Mừng đến với người nghèo, loan báo tự do cho những người bị giam cầm và áp bức, và cho người mù lại được nhìn thấy”.

Sau đây là toàn văn kinh nguyện này:

Lạy Chúa Giêsu Kitô,

Chúa đã dạy chúng con phải thương xót như Cha trên trời,
và cho chúng con biết: ai thấy Chúa là thấy Chúa Cha.

Xin tỏ cho chúng con thấy nhan thánh Chúa và chúng con sẽ được cứu thoát.

Ánh mắt yêu thương của Chúa đã cứu Giakêu và Matthêu khỏi vòng nô lệ tiền bạc;
đã giúp người đàn bà ngoại tình và Mađalêna không còn kiếm tìm hạnh phúc nơi thụ tạo;
đã khiến Phêrô khóc lóc vì trót phản bội Chúa,
và đã hứa Thiên Đàng cho người trộm cướp có lòng ăn năn.

Xin cho chúng con biết lắng nghe,
như chính Chúa đang gửi đến mỗi người chúng con,
những lời Chúa đã nói với người phụ nữ Samaria: “Nếu chị biết nhận ra ơn Chúa!”

Chúa là gương mặt hữu hình của Chúa Cha vô hình,
gương mặt của Thiên Chúa đang đem lòng xót thương và tha thứ
mà biểu lộ uy quyền trên mọi sự:
xin cho Hội Thánh được nên gương mặt hữu hình của Chúa nơi trần gian,
gương mặt của Chúa sống lại hiển vinh.

Chúa đã muốn các thừa tác viên của Chúa cũng phải khoác lên người sự yếu đuối
để biết đồng cảm với những người đang sống trong u mê và lầm lạc:
xin cho mọi người đến với các thừa tác viên
đều thấy mình được Thiên Chúa tìm kiếm, yêu thương và tha thứ.

Xin Chúa hãy gửi Thánh Thần đến và xức dầu thánh hiến mỗi người chúng con,
để Năm Thánh Lòng Thương Xót này trở thành năm được Chúa ban ân sủng,

để Hội Thánh Chúa được thêm lòng nhiệt thành mang Tin Mừng đến với người nghèo, loan báo tự do cho những người bị giam cầm và áp bức, và cho người mù lại được nhìn thấy.

Nhờ lời chuyển cầu của Đức Maria, Mẹ của Lòng Thương Xót, chúng con nguyện xin Chúa là Đấng hằng sống và hiển trị cùng với Chúa Cha và Chúa Thánh Thần, đến muôn thuở muôn đời.
Amen.

Phanxicô, giáo hoàng

*[Bản tiếng Việt của Trang tin HĐGMVN (WHĐ)
dịch từ bản tiếng Anh của Vatican Radio]*

DGH Phanxicô

VỀ MỤC LỤC

NHỚ ĐỨC CHA NICÔLA, VỊ GIÁM MỤC KIÊN TRUNG

Đức Cha Nicôla vừa mới ra đi. Những năm tháng khó khăn, đau khổ rồi cũng đã trôi qua, và như Lời Kinh Thánh, bây giờ "Linh hồn những người công chính ở trong tay Chúa, và đau khổ sự chết không làm gì được các ngài" (Kn. 3,1).

Ngài đã gắn liền đời Giám Mục của mình với hai giáo phận Sài Gòn và Phan Thiết. Ngài làm Giám Mục phụ tá Sài Gòn ít lâu thì được Tòa Thánh bổ nhiệm làm Giám quản giáo phận Phan Thiết rồi Giám Mục Chính Tòa Phan Thiết. Những năm 1990, ngài lại được Tòa Thánh bổ nhiệm làm Giám quản giáo phận Sài Gòn trong thời buổi khó khăn nhất.

Những ai thao thức với các dấu chỉ thời đại hẳn không thể quên được những năm tháng đã qua. Lần giở lại những trang tư liệu, người ta khám phá dần dần nhiều điều về những khó khăn gian khổ mà Hội Thánh Chúa phải gánh chịu.

Tất cả các biến cố đều nói lên một điều này: Thiên Chúa quyền năng luôn điều khiển dòng lịch sử. Trong dòng lịch sử chung của ơn Cứu độ phổ quát cho cả thế gian này, có lịch sử của từng dân tộc và từng thời kỳ trong mỗi dân tộc đó.

Đức Cha Nicôla là chứng nhân lịch sử của Giáo Hội địa phương. Dịp Lễ Kim Khánh Linh Mục của Đức Cha Nicôla (29/06/1953-29/06/2003), Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II viết cho ngài như sau:

“Ta cũng biết rõ những năm nổi bật những chứng từ lỗi lạc về đức tin, những chứng từ mà tại Tổng Giáo Phận Thành Phố Saigon, Hiền đệ đã bày tỏ cách rạng ngời trong thời gian làm Giám quản tông Tòa, nơi mà trước kia, khi còn là giám mục phụ tá, những tài đức của Hiền đệ đã được chiếu tỏa. Ta cũng không muốn thịnh lặng bỏ qua mà không nhắc đến lòng trung thành của Hiền đệ đối với Ta và đối với Tòa Thánh, hơn nữa, Ta cũng muốn biểu dương lòng trung thành ấy bằng những lời ngợi khen xứng hợp”.

Đức Hồng Y Crescenzo Sepe, Tổng Trưởng Bộ Truyền Giảng Tin Mừng cho các dân tộc, viết: “Tôi đặc biệt tạ ơn Chúa cùng với Đức Cha về lòng trung thành anh dũng và sự liên kết vững vàng của Đức Cha với Đấng kế vị Thánh Phêrô, mà Đức Cha đã minh chứng trong thời gian đảm nhiệm chức Giám quản tông tòa Giáo Phận Phan Thiết (1975-1979) và Giám quản Tông Tòa ở Giáo phận Thành phố Sài Gòn (1993-1998). Cùng với Đức Cha, cầu Chúa ban cho thừa tác vụ linh mục và Giám Mục của Đức Cha trở sinh nhiều hoa trái, lợi ích cho Giáo hội và cho các linh hồn, và để cuộc đời mục tử của Đức Cha sẽ là một khích lệ cho các linh mục trẻ trên Đất Nước của Đức Cha”.

Để hiểu được phần nào lòng trung thành anh dũng của Đức Cha Nicôla với Hội Thánh cũng như “sự liên kết vững vàng của Đức Cha với Đấng kế vị Thánh Phêrô”, người ta phải quay về nhìn lại thời buổi lúc bấy giờ khi tình thế nhiều nhưng đầy bất trắc.

Năm 1993, Đức Tổng Giám Mục Phaolô Nguyễn Văn Bình bị tai biến phải chữa trị tại bệnh viện, mà Đức Tổng Giám Mục Phó Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận thì không được thi hành sứ vụ của ngài, nên Tòa Thánh đã cử Đức cha Nicôla Huỳnh Văn Nghi lúc đó đang là Giám mục giáo phận Phan Thiết, làm Giám quản Tông tòa Tổng Giáo phận Sài Gòn. Ngay sau khi nhận được Văn thư bổ nhiệm, Đức cha Nicolas Huỳnh Văn Nghi đã từ Phan Thiết vào Sài Gòn để nhậm chức.

Lập tức, nhóm Công Giáo yêu nước quốc doanh, còn có tên gọi là Đoàn Kết, tỏ thái độ phản đối vì Đức Cha Nicôla không chấp nhận thái độ gian dối. Báo Công giáo và Dân tộc, tiếng nói

của nhóm đó, đã đăng bài: “Thành phố HCM, thêm một Giám quản Tông tòa” của Hương Khê, bút danh của linh mục Trương Bá Cần là tổng biên tập tờ báo.

Tiếp theo phát pháo hiệu đó, đài truyền hình và báo chí thay phiên nhau phản đối quyết định của Tòa Thánh, phản đối Đức Cha Nicôla, đưa tin sai lạc và lên án cả Đức Tổng Giám Mục Phó Phanxicô Xaviê, vị sau này là Hồng Y chủ tịch Hội Đồng Giáo Hoàng Công Lý và Hòa Bình và bây giờ đang trong tiến trình được tuyên thánh.

Phải nhìn hoàn cảnh bị chống phá tứ bề như thế, chúng ta mới hiểu được việc Đức Cha Nicôla trung tín với Tòa Thánh và với Giáo Hội trong sứ vụ của ngài có ý nghĩa như thế nào.

Đọc lại bài chia sẻ của ngài trong dịp mừng Kim Khánh Linh mục, chúng ta thấy tràn ngập niềm vui. Ngài kể lại việc ngài được Chúa gọi một cách duyên dáng, ý nhị và đầy xác tín: “Khi còn bé, tôi thích giỡn, thích chơi và cũng thích làm những việc vặt giúp cha mẹ. Vì thế, rất nhiều người bỡ ngỡ khi nghe tin tôi đi tu. Một người cậu của tôi nói với mẹ tôi: “Nó đi tu à? Tôi đánh cá nó không ở được hơn ba tháng!”.

Thật dí dỏm, nhưng cũng thật xác tín khi ngài nói tiếp: “...rồi một năm đã trôi qua, rồi hai năm. Chúa đã kêu gọi ai Ngài không bao giờ rút lời”.

Khẩu hiệu Giám Mục của ngài là câu trong thư Thánh Gioan: “Thiên Chúa là Tình Yêu”, và ngài ý thức mình ở lại trong tình yêu của Chúa, cho nên chúng ta hiểu được sự trung tín anh dũng của ngài.

Chính ngài nói về điều ấy và khuyên chúng ta như sau:

“Hãy ở lại trong tình yêu của Chúa Kitô. Hãy ở lại, hãy ngồi đó, đừng nhúc nhích, di dời. Đừng tìm tình yêu ở nơi khác hay ở nơi người khác, nhất là những người giàu tiền giàu của, giàu quyền lực, giàu nhan sắc, v.v... Hãy bám chặt vào tình yêu Chúa Kitô, đừng lãng quên, đừng lơ là. Mỗi buổi sáng, hãy cảm nghiệm tình thương của Chúa, và suốt ngày hãy sống như đang ở trong tình thương của Người.

“Hãy ở lại trong tình thương của Thầy”, cũng có nghĩa là tránh né tất cả những gì làm cản trở, làm xa rời, làm yếu đi tình yêu ấy như tội lỗi, những tính hư tật xấu, những tệ nạn, tệ đoan, tính ích kỷ, sự kiêu căng, lòng tham lam tiền bạc, danh vọng, quyền thế: vì ánh sáng không chung sống được với tội lỗi”.

Đức Cha Nicôla đã từ giã chúng ta để về với Chúa, nhưng hình ảnh một vị mục tử nhân hiền, khiêm tốn và kiên trung ấy sẽ còn ở với chúng ta, nêu gương cho chúng ta và ngài đang cầu bầu cho chúng ta.

Cầu nguyện cho Đức Cha Nicôla, chúng ta cũng bắt chước ngài luôn nhớ lời Chúa Giêsu: “Hãy ở lại trong tình thương của Thầy”.

Bây giờ thì Đức Cha ở lại trong tình thương của Chúa mãi mãi, xin nhớ đến chúng con, những người con mà một thời Chúa đã giao cho Đức Cha chăm sóc.

Gioan Lê Quang Vinh

VỀ MỤC LỤC

YÊU NHƯ THẦY YÊU

Chúa nhật VI Phục Sinh năm – B

(Ga 15, 9-17)

Chúa nhật thứ VI Phục Sinh, Phụng vụ Giáo hội mời gọi chúng ta nhớ lại lệnh Chúa Giêsu truyền trước khi về Trời. Quả thật : nếu chúng ta muốn về Trời với Chúa như lời hứa "*Thầy đi dọn chỗ cho các con*" (Ga 14, 2), người kitô hữu cần phải vâng theo lệnh Chúa truyền là "*các con hãy yêu mến nhau*" (Ga 15, 12).

Tôi tự hỏi, phải chăng con người dùng những tình cảm tự nhiên để yêu như bạn bè yêu nhau, cha mẹ yêu thương con cái, đồng lớp đồng niên mến thương nhau, hay hai người nam nữ yêu nhau là chưa đủ hay là khác với tình yêu Chúa Giêsu đã yêu chúng ta sao mà Đức Giêsu còn dạy chúng ta phải : *Yêu như Thầy đã yêu ?*

Vậy, "*yêu như Thầy đã yêu*" là yêu như thế nào, có gì mới mẻ chẳng ? Xem ra chữ "*như*" có chất chứa hy sinh khi yêu, có nét mới mẻ và đáng sợ, vì chính chữ này làm nên nét đặc trưng của Kitô giáo. Thánh Augustinô viết : khi nói "*yêu như Thầy đã yêu mến các con*" là Chúa Giêsu nói đến tình yêu thí mạng : "*Không có tình yêu nào lớn hơn tình yêu của người thí mạng sống vì bạn hữu mình*" (Ga 14, 13). Quả thật, chết vì bạn hữu là hành vi lớn nhất của tình yêu. Chúa Giêsu nói với các môn đệ : "*Các con là bạn hữu*" (Ga 14, 14). Chúa đã yêu các môn đệ nói riêng và con người nói chung bằng tình yêu thí mạng. Nay Người đòi buộc các môn đệ, cụ thể là chúng ta phải yêu nhau như Chúa yêu. Tình yêu mà Chúa Giêsu yêu chúng ta phát xuất từ Chúa Cha : "*Như Cha đã yêu Thầy, Thầy cũng yêu các con*" (Ga 14, 9). Như vậy là có một nguồn suối tình yêu chảy tràn từ Chúa Cha đến Đức Giêsu, và tiếp tục chảy tràn xuống các môn đệ, dòng suối ấy không ngừng chảy trên chúng ta, nếu chúng ta giữ lại, tình yêu đó sẽ trở nên ao tù như nhớt, nên chúng ta phải yêu thương nhau như Chúa đã yêu thương chúng ta. Vậy đâu là bằng chứng để chứng tỏ chúng ta yêu Chúa ? Chúa Giêsu cho chúng ta câu trả lời, "*Nếu các con tuân lệnh Thầy truyền, các con sẽ ở trong tình yêu của Thầy, cũng như Thầy đã giữ lệnh truyền của Cha Thầy, nên Thầy ở lại trong tình yêu của Người*" (Ga 15, 10). Yêu như Thầy yêu là thế đấy.

Thánh Augustinô nói tiếp : "*Yêu như Thầy đã yêu các con*", khác với lòng mến tự nhiên thuần túy. Thánh Gioan Tông Đồ viết : "*Thiên Chúa là Tình Yêu... hễ ai thương yêu, thì đã sinh bởi Thiên Chúa... Còn ai không yêu thương, thì không biết Thiên Chúa*" (1 Ga 4, 7 - 8). Gioan quả quyết : "*Thiên Chúa đã thương yêu chúng ta trước, và đã sai Con Một Người đến hy sinh, đền thay vì tội lỗi chúng ta*" (1 Ga 4, 10).

Chúng ta thấy, cuộc sống cần tình yêu, nhân loại cần tình yêu, mỗi người sống trong cuộc đời này đều cần tình yêu và rất cần tình yêu. Có thể nói, tình yêu là lẽ sống, là niềm hạnh phúc, là sự bình an của tất cả mọi người không trừ ai. Nên có bao nhiêu tiểu thuyết là có bấy nhiêu chuyện tình. Có bao nhiêu phim truyện, tiểu phẩm, bài hát là bấy nhiêu cách diễn tả tình yêu. Người ta khai thác tình yêu trên mọi lĩnh vực : thơ ca, hò vè, quảng cáo.v.v...

Sống ở trên đời có trăm bảy loại tình yêu, tôi xin tạm liệt kê. Chúng ta tự hỏi, tại sao cha mẹ lại yêu con cái và con cái lại yêu cha mẹ? Thừa là vì ông bà ấy là người sinh ra chúng, chúng là con của ông bà đó. Đây là tình yêu huyết tộc.

Ngày nay phú quý sinh lễ nghĩa, đó đây chúng ta gặp những buổi hội ngộ đồng niên, đồng lớp, đồng ngũ, đó là thứ tình đồng niên, bạn bè cùng lớp cùng tuổi mến thương nhau.

Một loại tình yêu lẫn át mọi thứ tình yêu, khi nói đến người ta nghĩ ngay đến nó, nhất là những người trẻ, đó là tình yêu nam nữ. Đây là tình yêu đơn phương, vì con người yêu nhau. Tình yêu đôi lứa, tình yêu bạn bè, tình yêu đồng đội, tình yêu của anh chị em một nhà... tình yêu của cha mẹ với con cái. Tất cả những tình yêu đó đều cao đẹp, đều phù hợp ý Chúa.

Một thứ tình yêu cao thượng mà Chúa dạy chúng ta là tình yêu vì Chúa. Kinh Kính Mến chúng ta vẫn đọc : "*...vì Chúa thì con thương yêu người ta như mình con vậy*". Như thế, tình yêu của chúng ta không còn giới hạn bởi huyết tộc, bạn bè quen biết, mà mở rộng tới hết mọi người, tôi yêu họ vì Chúa yêu tôi và truyền dạy tôi.

Chúng ta vẫn thường nghe nói: "gia đình là Giáo hội thu nhỏ", thế nên, gia đình cũng phải mang lấy những đặc tính mà Chúa Giêsu muốn là: "yêu thương và hợp nhất, thực thi lời Chúa, cử hành phụng vụ và loan truyền tin mừng".

Gia đình kia có một cô con gái, tính tình đào hoa, phóng khoáng. Sau lần tiếp bạn ngày đầu năm, mẹ cô nói với cô : Này con, con yêu ai thì yêu, lấy anh nào thì lấy một thôi, chứ tét này mẹ thấy nhiều anh quá, bố mẹ chẳng biết anh nào là rể tương lai nữa. Cô trả lời : ồ, bố mẹ hay thật, Chúa chẳng dạy chúng ta là yêu hết mọi người sao ?

Chuyện khác : Có một chàng thanh niên, gõ cửa một nhà dòng để xin vào tu. Cha bề trên nhìn chàng, khẽ mỉm cười và hỏi:

Thế con đã yêu ai chưa? Chàng thanh niên đỏ mặt, ấp úng trả lời: Dạ thưa cha, chưa ạ.

Cha bề trên lại mỉm cười và bảo: Thế thì con hãy về, học yêu thương trước, rồi mới tới tu học sau.

Yêu thương là điều Chúa dạy, hơn nữa đó là lệnh truyền của Chúa : "*Thầy truyền cho các con*" (Ga 14, 12), vì thế không ai có quyền từ chối yêu thương, càng không có quyền thù nghịch anh chị em mình. Có yêu nhau thật lòng, người ta mới có thể sống cho nhau, chết vì nhau. Thử tưởng tượng, một thế giới không có tình yêu, không ai yêu ai, thì thế giới sẽ kinh khủng biết chừng nào. Bởi đi tới đâu, ta cũng chỉ thấy thù hận, bạo động, diệt chủng... Hãy yêu thương, hãy trao tặng cho nhau tình yêu thật lòng để cuộc đời đáng yêu và đáng sống. Tình yêu sẽ làm cho cả người đang yêu lẫn người được yêu bình an và hạnh phúc. Hãy yêu thương nhau như Thiên Chúa đã yêu thương chúng ta.

Xin Thiên Chúa Ba Ngôi, nguồn suối tình yêu liên kết chúng con nên một trong tình yêu Chúa.

Amen.

Lm. Antôn Nguyễn Văn Độ

[VỀ MỤC LỤC](#)

40 NĂM VÀ THÁNG HOA : MỘT VÀI SUY NGHĨ ...

Không biết những vùng miền khác trên khắp đất nước này thì sao ... chứ Ninh Thuận cho đến hôm nay – ngày mừng một tháng năm – vẫn nóng và nóng hơn bao giờ hết ... Không một trận mưa gần như suốt một năm qua... Oi và bức là những gì phải chịu đựng khi tháng hoa – tháng Đức Mẹ - lại về... Khí hậu khắc nghiệt có vẻ cũng làm cho con người uể oải và ít tâm tình hơn... Mà - có lẽ trong tương lai – khó có được sự thuận lợi của thời tiết như trước đây vì chuyện biến đổi khí hậu , chuyện môi trường bị ô nhiễm , chuyện này ... và chuyện kia ... mà các nhà chuyên môn cảnh báo , cảnh giác nhưng có vẻ như không đánh động được mấy người ... Không biết mình có ảo ảnh và mơ hồ quá không khi nghĩ rằng : khí hậu này làm cho con người nóng nảy hơn , bẳn gắt hơn , khó chịu hơn ... Nó – cùng với những đa đoan của cuộc sống cơm – áo – gạo – tiền nơi bà con lao động hay thói quen kiếm tìm những hưởng thụ quái dị ở một tầng lớp con người nào đó – làm cho cuộc sống chung cũng như riêng lúc nào cũng căng như dây đàn ... Con tim làm người đã chết ... thì tâm tình cũng cảm lạnh ... là chuyện đương nhiên thôi ... Mục vụ của ngày mai là chuyện phải đương đầu với tình trạng này của xã hội và của con người ...

Mới có dịp đọc lại những tầm tình 40 năm Giám Mục của Cụ Già Long Xuyên ... Những ngày này lác đác đây đó cũng có những dịp lễ “ Tạ Ơn Hồng Ngọc ” của các Đấng các Bậc được tấn phong hay được thụ phong cách đây 40 năm ...

Tháng 5 – năm 1975 – tháng hoa ra sao nhỉ ? Mình không nhớ ... Nhớ chăng là – sau khi bọn ba lo đưa cái thư viện ĐCV Xuân Bích Huế vào Đà Nẵng – mình đôn đáo về Nha Trang ... để rồi – nhìn vào mắt Người Tôi Tớ Thiên Chúa , nguyên Giám Mục Giáo Phận Nha Trang - mình quyết định nằm xuống đón nhận chức Phó Tế vào buổi tối ... Đôi mắt rất điển tả của người mục tử - theo gương Mục Tử mẫu Giê-su - ở trong bối cảnh ấy nó mới đọc đáo làm sao : chịu đựng – đón nhận – can đảm – tin thác – một chút lo sợ của con người – thật nhiều kiên cường của truyền thống tông đồ - thoang thoảng nét buồn về thời cuộc – thật nhiều niềm tin nơi vai trò mục tử ... và cuối cùng là sự từng trải của bài học Tử Nạn và Phục Sinh của Thầy và của Giáo Hội... Ánh mắt ấy cùng với nụ cười nhẹ nhàng nhưng khô héo đưa đến cho mình một quyết định ... Bữa tiệc mừng là một chén chè đậu đen còn lại của bữa ăn tối TGM... Dù sao cũng thấy mát và ngon ... Nhận những cánh thiệp mời kỷ niệm ... mình ngại ngần chuyện đi lại quá ... Anh chàng Phó Tế 27 tuổi ngày nào nay đã là lão già 70 chuẩn bị đi hưu ... dù là hưu non... vì cái đầu gối - bắt chập những miệt mài của thời trẻ - đã lục cục lục cạc ở từng bước đi !!! Thôi thì cứ cho là nguyên chuyện 40 năm thôi đã là kỷ tích của Ơn Chúa mà bản thân chẳng có gì là xứng đáng... Cho nên muốn có thời gian để gẫm , để suy nhiều hơn là mừng ...

Ngẫm nghĩ làm sao đó mà chợt nhớ đến ba cái “ mệt ” của đời linh mục Đức Thánh Cha Phan-xi-cô vừa nhắc nhủ dịp Thứ Năm Thánh vừa qua :

- ♦ mệt vì đám đông luôn luôn có những nhu cầu ... và nhu cầu càng ngày càng tăng đồng thời cũng rất đa dạng ...
- ♦ mệt vì kẻ thù địch , vì ma quỷ liên tục quấy nhiễu : kẻ thù bên ngoài và cả kẻ thù bên trong ... vì hầu như không có giáo xứ nào mà không nảy sinh những rắc rối ...
- ♦ mệt về chính mình , vì nó tự quy về mình và là nỗi mệt mỏi của một con người luôn ở trong tình trạng “ *vừa muốn , vừa không muốn* ” : muốn từ bỏ mọi thứ ... nhưng vẫn nuối tiếc “ *món ngon Ai Cập* ” ... Đức Thánh Cha bảo rằng sự mệt mỏi này là một kiểu “ *đùa giỡn với tinh thần thế gian* ” ...

Không biết Đức Thánh Cha có cập nhật nỗi mệt mỏi này ở thời đại mà người ta thích có nhiều cha nuôi , mẹ nuôi thuộc hàng đại gia như ở Việt Nam không ... Cũng có lẽ điều đó không có ở quê hương Đức Thánh Cha ... mà chỉ là “ đặc thù ” của Việt Nam ... Tạp Bút của tác giả Kiều Bích Hương – TTCT số ngày 26 . 4 . 2015 – kể lại câu chuyện Chị Quyên , một đầu bếp gốc Việt nổi tiếng ở Bỉ , về quê mà kênh Viet TV ghi lại : Chị Quyên về Quy Nhơn thăm nhà

và Martin Heylen , người dẫn chương trình , hỏi đi hỏi lại : “Tôi thấy chị cho tiền rất nhiều người . Tổng cộng bao nhiêu ? ” . “ Ôi , chuyện này khó nói lắm . Không nên nói . ” . “ Nói đi mà ... ” . “ Khoảng 5000 euro ” ... Và tác giả Kiều Bích Hương bảo rằng bạn bè quen biết đã gọi điện để kiểm chứng và quá đỗi lạ lùng : khoản tiền 5 . 000 euro là một khoản tiền khá lớn với dân trung lưu ở Bỉ ...Tác giả cũng cho biết đã từng xem những chương trình Heylen cùng với những người Bỉ nổi tiếng có nguồn gốc từ Burkina Faso , Suriname , Rwanda , Congo , Nga , Thổ , Morocco , Brasil , Ý , Hy Lạp , Anh ...thăm lại nguyên quán và không thấy cảnh nào từ người già , trung niên , thanh niên đến trẻ em đứng dàn hàng hai chia tay nhận tiền như hình ảnh Chị Quyên về quê ! Tác giả cũng ghi lại lần Heylen đưa Thomas Smith (diễn viên Bỉ gốc Anh) thăm Ấn Độ ...Thấy một con bé chạy theo , Heylen và Thomas hỏi người dẫn đường Ấn : có gì cho nó không ? Người dẫn đường lắc đầu : Con bé sẽ không chịu lao động . Đừng làm hư nó ! Người Việt mình vốn dễ thương và khá nặng tình quê hương , gia tộc ...Một anh bạn từng chia sẻ : về Việt Nam tốn kém hơn đi du lịch ở những nơi khác nhiều , nhưng vẫn muốn về để có thể thắp cây nhang cho ông bà cha mẹ ...Điều đáng nói là làm sao đó đừng hư đi một lớp người nào đó ...

Tháng Hoa – tháng Đức Mẹ - mà sao lại lan man những chuyện như thế này nhỉ ? Có lẽ vì tiềm thức còn sâu đậm quá hình ảnh những tháng năm ngày xưa , mộc mạc hơn nhiều , nhưng tràn đầy tâm tình và cảm xúc ...Ngày xưa hoa lá đâu dễ tìm dễ kiếm như bây giờ ... cho nên – ngoài những bông hoa trắng , hồng , đỏ , vàng , tím – tượng trưng cho từng lứa tuổi đời - vốn là một nhánh huệ , một cành bông giấy , một nhánh cúc nào đó ... bẻ được bên hàng rào trên đường đến nhà thờ... Kết thúc là mâm hoa đơm thật đầy toàn là phượng : màu hoa học trò đẹp thật đẹp cả hoa , cả tâm tình lẫn cảm xúc...Ngày nay thì miễn có tiền là có tất cả và là những loài hoa đắt ... Thứ bày đầu tháng năm vừa qua – khai mạc tháng hoa – là màu đỏ chót của quý chị , quý cô đã vài ba con ... và - ở thời này – lớp tuổi sốn sồn hình như cũng thích được như vậy để có dịp khoe nhiều thứ ...Tâm điểm buổi dâng hoa là Mẹ Maria mà không biết Mẹ nghĩ gì khi người ta chỉ còn chú tâm đến sự trình diễn bản thân nặng nề những thứ đeo bám trên người ...

Thôi thì cứ cho là mình đã “ cổ ” lắm rồi ...Thế nhưng mùi hương của hàng “ neem” dọc bờ tường nhà thờ nhắc nhớ mùi xoan thừa nào và cứ làm mình miên man kỷ niệm của những tháng hoa ngày xưa ... Chắc chắn Đức Maria mãi mãi chỉ là một : là một từ khi được truyền tin cho đến lúc Chúa Thánh Thần đến , là một trong hôm qua và ở hôm nay , là một trong cuộc sống đón nhận , sống và gắn bó với Đấng là Lời của Thiên Chúa ...Mẹ vui lắm chứ khi thấy đoàn con ngày càng có những bước tiến thật mạnh và thật vững bởi vì đó là ý muốn của Chúa

mà ...Thế nhưng Mẹ có lẽ sẽ rất xa lạ với những tâm tình của thánh hoa trình diễn ... Mà thời buổi này , trình diễn lại là điều người ta thích ...

Lm Giuse Ngô Mạnh Điệp .

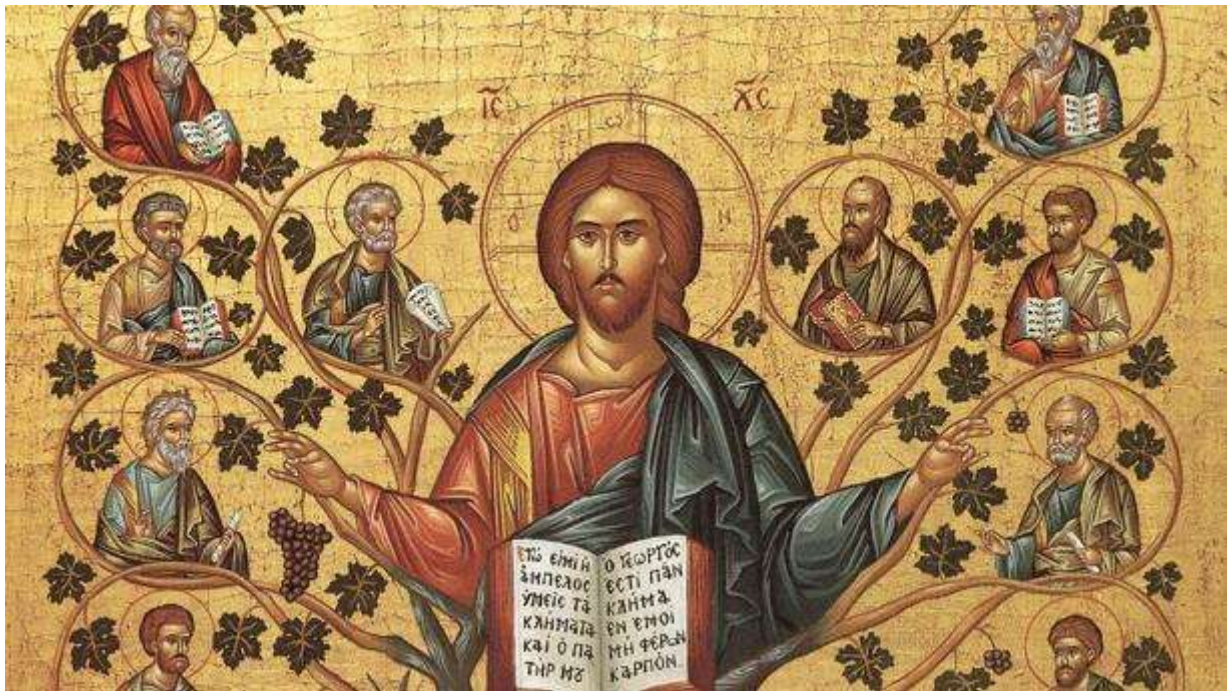
VỀ MỤC LỤC

Ở TRONG ĐỨC GIESU VÀ SỐNG TRONG ĐỨC KITO

CHÚA NHẬT VB PHỤC SINH

Cv 9:26-31; 1Ga 3:18-24; Ga 15:1-8

Bác sĩ Nguyễn Tiến Cảnh, MD

Tin Mừng Gioan hôm nay (Ga 15:1-8) cho chúng ta hình ảnh cây nho và cành nho. Sự liên hệ giữa cây nho và cành nho là biểu tượng kết hợp giữa đức Kito và các môn đệ của Người. Chẳng có gì ngạc nhiên về sự liên hệ giữa cây và cành cây, bởi vì cành mà lia cây thì cành sẽ chết. Nhưng cái huyền diệu, ưu tú và vẻ tươi đẹp đặc thù của nó chính là màu nhiệm của sự liên kết ấy.

SỰ LIÊN HỆ GIỮA CÂY VÀ CÀNH

Cành nho có một liên hệ rất mật thiết với cây nho. Cành luôn luôn phụ thuộc vào cây, tạo thành một cơ chế sống chung. Cây nho có vẻ xa lạ đối với người Việt Nam, vì nước ta ít trồng nho. Nhưng nho là loại cây rất quen thuộc ở Trung Đông, gia đình nào cũng có trồng nho hay oliu ở trong vườn.

Đức Giesu nói với những người theo Chúa “Ta là cây nho, cây nho thực sự, và các người là cành nho”. Bản phận của cành là sinh hoa trái bằng cách chia sẻ cuộc sống của Chúa cho mọi người. *“Ta là cây nho thực sự và Cha ta là người trồng nho. Hãy ở trong ta như ta ở trong các người. Ngoài ta ra, các người chẳng làm được gì. Nếu các người ở trong ta và lời ta ở trong các người thì các người xin gì sẽ được cái đó”* (Ga 15:1,4-5, 7).

Đức Kito từng được mô tả là vua, là chúa, là thầy dạy, là mục tử, là quan tòa thì có những uy nghi và quan trọng riêng đối với hoàn cảnh của mỗi người chúng ta thì làm sao có thể so sánh được với hình ảnh cây nho để liên kết các môn đệ với đời sống của Đức Kito và Đức Kito với đời sống của các môn đệ thành một đơn vị thiết thân nhất mà những hình ảnh khác không tài nào chuyển tải nổi.

LINH ĐẠO THEO TINH THẦN CÂY NHO / CÀNH NHO VÀ PHÉP THÁNH THỂ

Tin mừng Gioan hôm nay cũng nói lên một linh đạo thực sự và cổ điển của Kito giáo. Hình ảnh cây nho và cành nho buộc chúng ta phải nghĩ đến linh đạo, mỗi cá nhân chúng ta phải tìm hiểu vấn đề trong một khung cảnh rộng lớn hơn là đại gia đình Thiên Chúa, trải rộng từ thời Abraham đến ngày nay và xa hơn nữa, xuyên suốt từ Trung Đông ở thế kỷ I cho đến tận cùng thế giới nơi góc biển chân trời.

Nếu đức Giesu là cây nho thì chúng ta được mời gọi ở, sống và xây nhà trong Người. Ngôn tin mừng về cây nho đòi hỏi chúng ta nhiều điều. Làm sao chúng ta có thể bảo toàn sự thân thiết với Thiên Chúa sống động khi chúng ta quyết vâng theo ơn gọi của chúng ta là sinh hoa trái cho cả thế giới? Điều đó có ý nghĩa gì? Phải ở, phải sống trong cây nho, phải gắn bó thiết thân với Đức Giesu?

Ở trong Đức Giesu là trở thành một phần của đời sống Giáo Hội, cam kết làm bạn với mọi người hàng ngày và hàng tuần, yểm trợ giúp đỡ nhau, cầu nguyện cho nhau, đọc kinh chung, thờ phượng Chúa, tôn thờ mình thánh Chúa, nghiên cứu học hỏi hay ít nhất làm việc vì Tin Mừng Chúa giữa trần thế. Mỗi khi thờ kính Mình Thánh Chúa là chúng ta đã kết hợp thiết thân với Chúa Giesu và với mọi người trong cùng một bàn tiệc với Chúa.

Linh đạo thực của Kito giáo là nhận biết biết Đức Giesu Kito chết cho chúng ta, như cây nho đem nhựa sống cho cành nho để chúng ta có thể xiển dương công việc và tình yêu của Người, mang hoa trái của Người, ca tụng vinh danh Thiên Chúa Cha. Đó là nguồn mạch sống động, trung tâm điểm của mầu nhiệm Mình Thánh Chúa.

XIN CHÚA TU SỬA LỖI LÀM

Khi Đức Giesu đưa ra chủ đề cây nho và cành nho thì Người cũng nói về Cha người là Thiên Chúa Cha là người tu bổ cây nho, đòi hỏi phải có con dao. Cành nào không sinh hoa trái thì Cha Người cắt nó đi; cành nào đâm hoa kết trái thì Người chăm lo gọt tĩa để nó sinh thêm hoa trái.

Linh đạo / sống đạo theo tinh thần bài Tin Mừng hôm nay không phải là tự do phóng khoáng phát triển và hoàn thành tất cả những gì mà khả năng chúng ta có thể làm được. Khi theo đức Giesu và tìm hiểu Người một cách tường tận, chúng ta sẵn sàng nộp dao tĩa cho Người để Người cắt bỏ hoặc ngưng lại những gì chỉ tốt đối với chúng ta dù nó có khả năng sinh hoa trái, để cho những cành khác và khả năng khác có thể nảy nở được. Cắt tĩa luôn luôn là một tiến trình đau đớn. Mất mát hoặc chết chóc. Người tu sửa cây nho chỉ có thể can dự một cách tận tình và thiết thân nhất là sử dụng con Dao tĩa.

TÌM HIỂU VÀ GẮN BÓ VỚI CHÚA

Kêu gọi ở trong cây nho là mỗi cá nhân phải tận tình tìm hiểu chính chúa Giesu, không phải là một ý niệm, nhưng là một con người sống động. Môn đệ của Chúa Giesu thì phụ thuộc vào sự hiện diện và hoạt động của Người để canh tân và triển nở cuộc sống của mình trong niềm tin yêu. Môn đệ thực sự chỉ có thể làm triển nở cuộc sống của tha nhân khi nào họ “**gắn bó chặt chẽ vào Đức Giesu**”, ghép mình vào cuộc sống của Người để có cùng nhịp sống cả tâm lẫn trí.

Hình ảnh cây nho và cành nho được kết hợp với nhau tuyệt vời trong câu #6 của Hiến chế Tín Lý về Giáo Hội-Lumen Gentium, chương I:Mầu nhiệm Giáo Hội.

*“Giáo Hội là **mảnh vườn được canh tác** hay thửa đất của Thiên Chúa (1Cr 3:9). Trên mảnh đất ấy, mọc lên cây oliu xưa cũ mà gốc rễ lành thánh là các tổ phụ, và nhờ cây này, sự hài hòa giữa dân Do Thái và các dân ngoại đã và sẽ được thực hiện (Rm 11:13-26). Gốc cây từ giống nho đặc tuyển, đã được người canh tác thiên quốc trồng xuống (Mt 21:33-43). Cây nho đích thực chính là đức Kito, đáng ban sự sống và hoa trái cho các cành nho, nghĩa là cho chúng*

ta đây, những người nhờ Giáo Hội mà được ở lại trong đức Kito, và nếu không có Người, chúng ta không thể làm được gì (Ga 15:1-5).”

LỜI KẾT

Để làm sáng tỏ sự liên kết lệ thuộc này với Thiên Chúa, xin chia sẻ ít lời đặc biệt của một nữ thánh Giáo Hội, thánh Teresa Benedicta Thánh Giá (Edith Stein) (1891-1942), dòng Carmelite tử đạo, đồng quan thầy Âu Châu và là người hiểu biết rõ ràng và thiết thân khi kết hợp với Chúa. Trích chương 6 bài Nghị luận của Thánh nữ Essays on Woman (ICS publications).

“Ý niệm về Giáo Hội như là một cộng đồng các tín hữu thì ai cũng có thể hiểu dễ dàng. Bất cứ ai tin vào Đức Kito và Tin Mừng của Người, hy vọng chu toàn lời hứa của mình, gắn bó với Người trong yêu thương và giữ các giới răn của Người thì phải kết hợp với tất cả những ai tâm đồng ý hợp. Những người gắn bó với Chúa khi Người còn ở trần gian là những hạt giống sơ khởi của cộng đồng Kito giáo. Phát triển niềm tin và cộng đồng mà họ đã làm giúp họ liên kết với nhau để cho chúng ta ngày nay thừa hưởng .

“Nhưng, một cộng đồng nhân loại tự nhiên vẫn còn hơn là những cá nhân đơn độc kết hợp với nhau một cách lỏng lẻo; một phong trào đang phát triển để thành một đơn vị có tổ chức mà chúng ta có thể kiểm chứng được phải là một cộng đồng siêu nhiên của Giáo Hội. Các linh hồn kết hợp với Chúa Kito thì khác với loài người kết hợp với nhau ở trần gian này vì nó bắt rễ và lớn lên trong Chúa (như cây nho và cành nho), bắt đầu bằng phép thánh tẩy và rồi liên tục lớn mạnh qua phép Thánh Thể bằng nhiều cách thức khác nhau. Tuy nhiên, sự kết hợp thực sự với Đức Kito còn ám chỉ sự lớn mạnh của một cộng đồng các Kito hữu thuần nhất thực sự. Như vậy Giáo Hội là một thân thể nhiệm màu của Đức Kito. Thân thể này sống động, và tinh thần này ban sức sống cho thân thể chính là thần linh của Đức Kito tuôn chảy từ đầu đến mọi phần của thân thể (Ep 5:23, 30). Tinh thần mà đức Kito chiếu tỏa chính là Chúa Thánh Thần; Giáo Hội, vì vậy là đền thờ của Chúa Thánh Thần (Ep 2:21-22).”

Tuần này, chúng ta cầu nguyện để thực sự thuộc về Chúa Kito một cách sâu xa, vượt qua mọi rối loạn hiện có trong cuộc sống của chúng ta. Chớ gì chính đời sống của Đức Kito tuôn chảy qua chúng ta, tạo thành cơ thể chúa Kito là Giáo Hội.

Fleming Island, Florida

May 1, 2015

NTC

Fxavy@ AOL.com

BIẾT ƠN ÍCH CỦA PHÉP RỬA MÀ VẪN KHÔNG MUỐN ĐƯỢC RỬA TỘI THÌ CÓ ĐƯỢC CỨU RỒI HAY KHÔNG ?

Nhân thắc mắc của một số độc giả sau khi đọc bài “**những người không được rửa tội có được cứu rỗi không ?**” tôi xin được trả lời như sau:

Như đã nói trong bài trước, Phép Rửa (baptism) rất cần thiết cho được cứu rỗi nhờ công nghiệp cứu chuộc của Chúa Kitô, như Chúa đã nói rõ sau đây:

“ Ai tin và chịu phép Rửa sẽ được cứu rỗi. Ai không tin sẽ bị kết án.” (Mc 16:16)

Phép Rửa cần thiết vì nó gắn liền với đức tin có Chúa và công nghiệp cứu chuộc của Chúa Kitô nhờ đó con người được cứu rỗi để hưởng hạnh phúc Nước Trời

Qua Phép Rửa, con người được tái sinh trong sự sống mới, trở nên tạo vật mới và có hy vọng được cứu rỗi nếu người được rửa tội sống những cam kết khi được rửa tội (baptismal promises) : đó là yêu mến Chúa trên hết mọi sự, yêu thương tha nhân như chính mình, và từ bỏ ma quỷ để không phạm tội mất lòng Chúa khiến mất hy vọng được cứu độ. Nghĩa là nếu không thi hành những cam kết này để sống theo đường lối của Chúa thì ơn Phép Rửa sẽ trở nên vô hiệu quả cho ai đã lãnh nhận khi còn bé, hay là người tân tòng sau này.

Nói rõ hơn nữa, không phải cứ được rửa tội là đương nhiên được cứu độ, là chắc chắn được vào Nước Trời để vui hưởng hạnh phúc vĩnh cửu với Chúa là nguồn tình yêu, an vui và hạnh phúc.

Rửa tội chỉ là bước đầu cần thiết cho tiến trình được cứu rỗi mà thôi. Tiến trình này kéo dài trong suốt cuộc đời cho đến ngày lìa đời. Do đó, ai trung thành và kiên trì sống đức tin, đức cậy và đức mến – tức là kiên tâm sống những cam kết khi được rửa tội thì sẽ được cứu rỗi. Ngược lại, rửa tội rồi mà lại sống mâu thuẫn với những cam kết trên đây, để sống theo thế gian, chối bỏ Thiên Chúa bằng chính đời sống của mình để làm những sự dữ như oán thù, giết người, giết thai nhi, trộm cướp, bắt công, bóc lột, dâm ô thác loạn... thì Phép Rửa và cả công nghiệp cứu chuộc vô giá của Chúa Kitô sẽ hoàn toàn vô ích cho những ai sống như vậy.

Thử hỏi những kẻ đang giết người, chặt đầu những con tin (hostages) hay những người không về phe với chúng, như bọn cuồng tín hồi giáo (ISIS) đang làm ở Trung Đông, những kẻ nắm quyền cai trị để hà khắc bóc lột, bắt công với dân và vợ vét của cải làm giàu cho tập đoàn cai trị, cùng với bọn buôn người, buôn bán phụ nữ và trẻ em gái để cung cấp cho bọn

ma cô, tú bà hành nghề mua bán dâm ô và ấu dâm rất khốn nạn, thì làm sao chúng có thể được cứu độ ?

Rất có thể có những kẻ đã được rửa tội khi còn bé, nhưng nay đang làm những sự dữ nói trên mà không biết ăn năn sám hối để xin Chúa thứ tha, thì làm sao chúng có thể được cứu rỗi để lên Thiên Đàng sau khi chết ?

Thiên Chúa là tình thương, chậm bất bình và hay tha thứ, nhưng rất gớm ghét mọi tội lỗi, vì tội lỗi xúc phạm bản chất yêu thương, công bình và thánh thiện của Người. Tuy ghét tội, nhưng Chúa lại yêu thương kẻ có tội biết ăn năn và xin tha thứ.

Vì thế, cho được cứu rỗi thì phải sống sao cho phù hợp với niềm tin có Chúa và thực hành đức tin ấy qua việc tuân thủ những cam kết khi được rửa tội thì mới xứng đáng được hưởng công nghiệp cứu chuộc của Chúa Kitô, Đấng đã **“ hy sinh mạng sống mình để làm giá chuộc cho muôn người.”** (Mt 20: 28)

Nói khác đi, không phải cứ tuyên xưng mình là người Công Giáo, hay Kitô Giáo đã chịu phép Rửa, là đương nhiên được cứu độ để vào Thiên Quốc. Ngược lại, được cứu độ hay không, còn tùy thuộc thiện chí của mỗi cá nhân muốn cộng tác với ơn cứu độ qua quyết tâm đi theo Chúa Kitô là **“con Đường, là Sự Thật và là Sự Sống”**. (Ga 14:6)

Bước đi theo Chúa Kitô là thực tâm sống theo đường lối của Chúa để được hưởng nhờ công ơn cứu độ của Người. Đó là lý do tại sao Chúa đã nói với các môn đệ Người như sau:

“ Không phải bất cứ ai thưa với Thầy: Lạy Chúa!, lạy Chúa ! là được vào Nước Trời cả đâu, mà chỉ ai thi hành ý muốn của Cha Thầy là Đấng ngự trên trời mới được vào mà thôi.” (Mt 7: 21)

Thi hành ý muốn của Chúa Cha là thực hành những điều Chúa Con đã rao giảng, dạy dỗ, cụ thể là thi hành hai Điều Răn lớn nhất là mến Chúa và yêu người như Chúa đã dạy các môn đệ và dân chúng xưa:

“ Ai yêu mến Thầy, thì sẽ giữ lời Thầy

Cha của Thầy sẽ yêu mến người ấy

Cha của Thầy và Thầy sẽ đến và ở lại với người ấy.” (Ga 14 :23)

Như thế, tuân giữ- hay thực hành lời Chúa - là cách chứng minh hùng hồn nhất niềm tin và lòng yêu mến Chúa của mọi người tín hữu chúng ta đang sống trong một thế giới điên loạn, vì con người không có niềm tin -hay có mà không sống niềm tin ấy- nên đã thi nhau làm những sự dữ ở khắp nơi trong thế giới tục hóa, vô luân vô đạo này.

Mặt khác, như đã nói trong bài trước, nếu những người vô tình và không được ai nói cho biết về Chúa và về Phép Rửa, nên không có đức tin và không được rửa tội, thì đó không phải là lỗi của họ. Dầu vậy, họ vẫn có thể được cứu rỗi nếu họ sống theo tiếng nói của lương tâm để làm lành lánh dữ như Giáo Hội dạy. (X SGLGHCG số 847; LG. số 6).

Ngược lại, những ai biết Giáo Hội Công Giáo là Giáo Hội thật của Chúa Kitô, thiết lập trên nền tảng Tông Đồ, với sứ mệnh chuyên chở ơn cứu độ của Chúa đến cho hết mọi người ở khắp mọi nơi trên trái đất cho đến ngày hết thời gian, mà vẫn không muốn gia nhập Giáo Hội này qua Phép Rửa thì **sẽ không được cứu rỗi**. Điều này cũng áp dụng cho cả những người đã gia nhập Giáo Hội qua Phép Rửa nhưng không kiên trì sống và thực hành đức tin trong Giáo Hội thì cũng không được cứu rỗi, vì “**tuy thể xác họ thuộc về Giáo Hội nhưng tâm hồn họ không ở trong Giáo Hội.**” . (x LG. số 14)

Tóm lại, Phép Rửa thật vô cùng quan trọng cho những ai muốn nhận lãnh ơn cứu chuộc của Chúa Cứu Thế Giê-su. Nhưng được rửa tội để gia nhập Giáo Hội của Chúa mới chỉ là bước đầu cho hy vọng được cứu rỗi mà thôi. Muốn cho hy vọng đó thành sự thật thì phải kiên trì sống những cam kết của Phép Rửa là mến Chúa trên hết mọi sự, yêu tha nhân như yêu chính mình, từ bỏ ma quỷ và mọi cám dỗ của chúng để xa tránh mọi tội lỗi, vì chỉ có tội mới làm ngăn cách con người với Thiên Chúa là Đấng trọn tốt trọn lành.

Do đó, nếu được rửa tội mà không sống những cam kết trên, thì hy vọng được cứu rỗi sẽ trở thành ảo vọng, vì Phép Rửa có liên quan mật thiết với đức tin, nên nếu con người thiếu thiện chí cộng tác với ơn Chúa qua cố gắng sống những cam kết khi được rửa tội thì sẽ không được cứu độ. Lại nữa, cũng sẽ không được cứu rỗi để vào Nước Trời, những ai biết lợi ích của Phép Rửa cũng như biết Giáo Hội của Chúa là phương tiện cứu độ cần thiết mà vẫn không muốn được rửa tội và gia nhập Giáo Hội thì cũng không được cứu độ như đã nói ở trên.

Sở dĩ thế, vì con người còn có tự do chọn lựa và Thiên Chúa phải tôn trọng ý muốn tự do (free will) của con người. Chúa chỉ mời gọi và tùy con người đáp trả. Chúa không bắt buộc ai phải yêu mến Người và nhận ơn cứu độ của Người. Do đó, ai muốn được cứu độ, muốn được vào Nước Trời, thì Chúa sẽ hoan hỉ ban ơn nâng đỡ để giúp họ đạt mục đích mong muốn. Ngược lại, ai muốn từ chối lời mời gọi của Chúa để sống theo ý thích của riêng mình, sống theo thế gian và quay lưng lại với Chúa thì Chúa sẽ tôn trọng và kẻ đó sẽ phải lãnh nhận hậu quả của sự tự do chọn lựa đó.

Đó là lý do phải có Thiên Đàng, dành cho những người đã chọn yêu mến Chúa trong suốt cả cuộc đời mình, và có hỏa ngục để dành cho những kẻ đã hoàn toàn khước từ Chúa và tình thương của Người để làm những sự dữ cho đến hơi thở cuối cùng mà không biết ăn năn để xin Chúa tha thứ.

Tuy nhiên, ai đã rơi vào tình trạng tuyệt vọng này, thì chỉ có Chúa biết mà thôi. Giáo Hội cũng không biết được, nên chỉ dạy phải cầu nguyện cho các người đã ly trần, chứ không đưa ra một phán đoán nào về số phận đời đời của ai. Nói thế không phải là mâu thuẫn với lời dạy phải làm gì để được hay không được cứu rỗi. Là Thầy dạy giáo lý đức tin, và tín lý, Giáo Hội phải đưa ra những lời khuyên bảo cần thiết cho con cái mình tin và thực hành, nhưng quyền phán đoán vẫn hoàn toàn thuộc về Chúa, là Cha đầy yêu thương, nhưng cũng rất công minh khi phải phán đoán con người.

Như vậy, là con cái Giáo Hội, chúng ta phải tin và thi hành những gì Giáo Hội dạy trong hai phạm vi đức tin và luân lý, là hai lãnh vực mà Giáo Hội –qua Đức Thánh Cha và các Giám mục hiệp thông- được ơn dạy dỗ không sai lầm (infallibility)

Ước mong những giải thích trên thỏa mãn các thắc mắc đặt ra.

Lm Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huấn

VỀ MỤC LỤC

CẦU NGUYỆN, CHAY TỊNH & LÀM PHÚC

CUỘC CHIẾN THIÊNG LIÊNG THEO THÁNH KINH, TRONG HỘI THÁNH & NƠI CÁC THÁNH - ONWARD CATHOLIC SOLDIER

Chương 17

CẦU NGUYỆN, CHAY TỊNH & LÀM PHÚC

Vì thế, bây giờ Chúa phán: “Các người hãy hết lòng trở về với Ta. Hãy ăn chay, khóc lóc và thống thiết than van”. Đừng xé áo, nhưng hãy xé lòng. Hãy trở về cùng Đức Chúa là Thiên Chúa của anh em. Bởi vì Người tử bi và nhân hậu, chậm giận và giàu tình thương, Người hối tiếc vì đã giáng hoạ (Ge 2, 12-13).

Vậy khi bố thí, đừng có khua chiêng đánh trống như bọn đạo đức giả thường biểu diễn trong hội đường và ngoài phố xá, cốt để người ta khen. Thầy bảo thật anh em, chúng đã được phần thưởng rồi. Còn anh, khi bố thí, đừng cho tay trái biết việc tay phải làm, để việc anh bố thí được kín đáo, và Cha của anh, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả lại cho anh. Và khi cầu nguyện, anh em đừng làm như bọn đạo đức giả: chúng thích đứng cầu nguyện trong các hội đường, hoặc ngoài các ngã ba ngã tư, cho người ta thấy. Thầy bảo thật anh em: chúng

đã được phần thưởng rồi. Còn anh, khi cầu nguyện, hãy vào phòng, đóng cửa lại, và cầu nguyện cùng Cha của anh, Đấng hiện diện nơi kín đáo. Và Cha của anh, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả lại cho anh. Còn khi ăn chay, anh em chớ làm bộ rầu rĩ như bọn đạo đức giả: chúng làm cho ra vẻ thiếu não, để thiên hạ thấy là chúng ăn chay. Thầy bảo thật anh em, chúng đã được phần thưởng rồi. Còn anh, khi ăn chay, nên rửa mặt cho sạch, chải đầu cho thơm, để không ai thấy là anh ăn chay ngoại trừ Cha của anh, Đấng hiện diện nơi kín đáo, và Cha của anh, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả lại cho anh (Mt 6, 2-6. 16-18).

Ba trụ cột của việc sống Mùa Chay theo truyền thống Công Giáo là cầu nguyện, ăn chay và làm phúc cũng phải là ba trụ cột đời sống của bạn với tư cách bạn là một chiến sĩ thiêng liêng.

Ma quỷ khiếp sợ chay tịnh, cầu nguyện, khiêm tốn và các việc lành (Thánh Antôn Sa Mạc).

Một đôi khi, người Kitô hữu phải áp dụng những thực hành khổ chế đặc biệt hầu thoát khỏi những công kích nào đó của quỷ dữ (Giáo Hoàng Phaolô VI).

Cầu nguyện

Trở về nhà, các ông lên lầu trên, là nơi các ông trú ngụ. Đó là các ông: Phêrô, Gioan, Giacôbê, Anrê, Philipphê, Tôma, Batôlômêô, Matthêu, Giacôbê con ông Anphê, Simôn thuộc nhóm Quá Khích, và Giuđa con ông Giacôbê. Tất cả các ông đều đồng tâm nhất trí, chuyên cần cầu nguyện cùng với mấy người phụ nữ, với bà Maria thân mẫu Đức Giêsu, và với anh em của Đức Giêsu (Cv 1, 13-14).

Đối với một chiến sĩ thiêng liêng, cầu nguyện nâng đỡ và nuôi dưỡng họ. Cầu nguyện lôi kéo bạn đến gần Chúa hơn, đó cũng là vũ khí bất ly thân trong cuộc chiến thiêng liêng. Dù là cầu nguyện cho mình hay cho người khác, phương thế sống còn trong cuộc chiến này vẫn là cầu nguyện. Cầu nguyện là điều kiện tiên quyết tối cần cho bất cứ cuộc chiến nào cũng như cho tất cả mọi cuộc chiến. Cầu nguyện thanh luyện và củng cố lòng trí, nhưng cũng là điểm mà Satan và thuộc hạ của nó thường xuyên tấn công nhất. Một đời sống cầu nguyện sống động vững vàng sẽ giúp bạn trở thành một chiến sĩ thiêng liêng mạnh mẽ sống động của Chúa Kitô.

Tự bản chất, cầu nguyện là thông hiệp với Thiên Chúa. Nền tảng của cầu nguyện là khiêm tốn, chính nhân đức này đối nghịch với tội kiêu ngạo của Satan. Điều này giúp bạn cảm nghiệm một đời sống cầu nguyện sinh nhiều hoa trái sẽ quan trọng như thế nào trước cuộc chiến thiêng liêng. Cầu nguyện không phải là cố công tìm ra Thiên Chúa nhưng đó là đáp trả của bạn trước tiếng gọi của Người. Thiên Chúa đã kêu gọi bạn trước và Người chờ bạn đáp trả. Người mong mỗi lời “Xin Vâng” của bạn để có thể thực thi kế hoạch của Người nơi bạn. Người muốn lời “Xin Vâng” của bạn để bạn có thể hoàn tất sứ vụ Người đã chuẩn bị cho bạn từ trước (x. Ep 2, 11).

Là một chiến sĩ thiêng liêng muốn hoàn thành sứ mạng của mình, bạn có một vài lời cầu nguyện để thực hành. Lời nguyện đầu tiên xin ơn biện phân nói đến vai trò của bạn trong cuộc chiến, nhờ đó, bạn biết được đâu là thánh ý Chúa. Lời nguyện thứ hai xin ơn yêu mến cuộc chiến, nghĩa là yêu mến thánh ý Chúa. Lời nguyện thứ ba xin ơn sức mạnh và che chở để có thể xông vào cuộc chiến, tức là sống thánh ý Người. Mỗi lời nguyện được khẳng định và đặt nền tảng trên lời nguyện trước nó. Vì nền tảng của việc cầu nguyện là khiêm tốn, nên thật thú vị để lưu ý rằng, một trong những kết quả của những kinh nguyện này là bạn sẽ có một lòng khiêm tốn sâu sắc hơn. Để rồi, đến lượt mình, khiêm tốn sâu sắc hơn này lại dẫn bạn đến việc cầu nguyện vô biên và sâu thẳm hơn.

Là một chiến sĩ thiêng liêng, có thể bạn thường được mời cầu nguyện cho những kẻ khác như một người cầu bầu. Bởi lẽ, nơi nhiều người, việc cầu nguyện thường không đủ hoặc rất dao động, vì thế, Satan thông dong chộp lấy linh hồn họ. Để chống lại việc Satan chiếm đoạt các linh hồn, Thiên Chúa cho chỗi dậy giữa dân Người những chiến sĩ thiêng liêng “để che chở”, để cầu thay nguyện giúp cho những ai nguy khốn. Trong Thánh Lễ, Kinh Nguyện Chung cầu cho Đức Thánh Cha, Đức Giám mục sở tại, Hội Thánh và những nhu cầu khác. Đang khi

những lời cầu nguyện cộng đồng này rất mạnh mẽ, bạn cũng có thể được mời gọi với tư cách cá nhân để chuyển cầu cho những ai cần đến.

Thiên Chúa không được yêu mến và tôn kính như Người đáng được bởi dòng giống mà Người đã nâng lên hàng con cái với phẩm giá cao trọng. Người đang tìm kiếm một ai đó xuất hiện trước nhan Người nhân danh dòng giống này để van xin Người đừng huỷ diệt nó (Chân Phước Têrêxa Calcutta).

Nhờ công nghiệp Đức Kitô dành được do cuộc tử nạn phục sinh của Ngài và nhờ sự cộng tác của bạn vào ân sủng Ngài, bạn cũng có thể lớn lên theo khả năng mình để cầu nguyện và chuyển cầu cho những người khác. Bạn có thể được kêu gọi để cầu thay nguyện giúp cho một người đặc biệt nào đó đang gặp khủng hoảng trong một thời gian nhất định nào đó. Bạn cũng có thể được kêu gọi cầu thay nguyện giúp cho ai đó cách lâu dài để họ được ơn trở lại, được che chở hay biết ăn năn... Bạn cũng sẽ được mời gọi cầu thay nguyện giúp cho một nhóm người, một giáo xứ... Lời cầu thay của bạn nhân danh họ có thể làm suy yếu nơi họ việc chống lại ân sủng của Chúa cũng như sự kềm kẹp của Satan. Biết bao cuộc chiến thiêng liêng là việc cầu thay nguyện giúp. Việc cầu nguyện, ăn chay và làm phúc của bạn dâng lên nhân danh những người khác có thể cứu vớt linh hồn bạn. Đó chính là cốt lõi của một cuộc chiến thiêng liêng đích thực.

Khi bạn được mời gọi cầu thay cho một người nào đó và xem ra lời cầu nguyện của bạn như thể chẳng tới đâu, hãy thay đổi phương cách cầu nguyện. Hãy nhận thức thực tế rằng, người mà bạn đang cầu thay có ý chí tự do và có thể đang sử dụng ý chí đó. Nên thay vì cầu cho họ được trở lại hoặc tìm về đức tin, hãy cầu cho họ có lòng “ước ao” trở lại và “khát khao” tìm về niềm tin.

Khi cầu xin cho người khác được lòng ước ao thì theo một nghĩa nào đó, bạn đang cộng tác với ý chí tự do của họ chứ không ngầm ngấm chống lại nó. Ước ao sẽ hoạt động trước khi ý chí tự do vào cuộc. Cầu xin lòng ao ước, theo nguyên nghĩa là “ao ước của Chúa Cha”, thực sự là cầu xin cho người đó cho phép Thiên Chúa hoạt động trong họ và qua họ hầu dẫn đến hiệp nhất với ý muốn của Người. Vì đang khi Thiên Chúa ước ao con người hoán cải, Người không ước ao một cuộc hoán cải mang tính ép buộc; nhưng một cuộc hoán cải mang tính cộng tác.

Vì chính Thiên Chúa tác động đến ý chí cũng như hành động của anh em do lòng yêu thương của Người (PI 2, 13).

Đức Kitô không ép buộc ý nguyện của chúng ta; Ngài chỉ nhận những gì chúng ta dâng (Thánh Têrêxa Avila).

Ai ước muốn điều Thiên Chúa ước muốn sẽ có được tất cả những gì họ ước muốn (Thánh Alphonsô Liguôri).

Như việc chay tịnh và bố thí, tất cả những lời cầu nguyện, dù đó là gì đi nữa, đều phải trào tuôn từ chính tấm lòng của bạn. Tấm lòng của bạn phải là nguồn cội của những lời cầu (x. GLHTCG, 2562). Vì thế, nếu lời cầu nguyện của bạn không phát xuất từ chính cõi lòng, sẽ thật vô ích. Satan muốn bạn thực hành mọi sự với cái đầu thay vì với trái tim.

Khi chúng ta cầu nguyện, tiếng của con tim phải được lắng nghe nhiều hơn những gì đôi môi mấp máy (Thánh Bonaventura).

Thông thường, cầu nguyện là vấn đề của rên rỉ hơn là nói năng, của nước mắt hơn là ngôn từ (Thánh Augustinô).

Khi bạn bắt tay vào việc với trí óc, Satan chiếm ưu thế trên bạn rất nhiều do trí thông minh thượng thừa của nó. Ngược lại, khi bạn bắt đầu với con tim, bạn chiếm lợi thế trước Satan vì nó không có khả năng yêu thương. Khởi đầu với con tim, bạn đáng được Thiên Chúa che chở. Vì chính con tim, nơi tình yêu trú ngụ; và chính tình yêu, một “tình yêu hoàn hảo” sẽ xua tan sợ

hãi. Cầu nguyện với trái tim, sống bằng trái tim, yêu thương tận trái tim, làm mọi việc do trái tim... mọi nỗ lực của Satan nhằm chống lại bạn sẽ trở thành số không.

Con muốn có sức mạnh và uy thế để lướt thắng mọi cám dỗ của kẻ thù, hãy là một người cầu nguyện. Con muốn tiểu trừ ý riêng cùng những quyến luyến và ham muốn, hãy là một người cầu nguyện. Con muốn biết những trò ma mãnh xảo quyệt của Satan và giữ mình khỏi những thủ đoạn của nó, hãy là một người cầu nguyện (Thánh Bonaventura).

Thiên Chúa không từ chối ai quà tặng cầu nguyện. Với cầu nguyện, chúng ta được trợ giúp để lướt thắng những cám dỗ và ham muốn hỗn độn (Thánh Alphonsô Liguôri).

Khi một người đã bắt đầu cầu nguyện, xin đừng bao giờ để họ ngưng cầu nguyện, đòi họ đã quá khốn cùng. Cầu nguyện là phương thế cải thiện nó; không cầu nguyện, việc sửa đổi đó sẽ khó khăn biết bao (Thánh Têrêxa Avila).

Chay tịnh

Nhưng phần tôi, những ngày chúng đau yếu,

tôi đã từng khoác áo nhặm vào thân,

lại ăn chay để hãm mình phạt xác,

lòng tôi áp ủ câu kinh lời nguyện (Tv 34, 13).

Chay tịnh có thể định nghĩa như sự kiêng khem tự nguyện trước thức ăn. Không chỉ đồ ăn thức uống, định nghĩa này còn được mở rộng bao hàm sự tiết chế những sinh hoạt và những lối cư xử nữa. Chẳng hạn bạn có thể giữ chay trước những trò giải trí không cần thiết hay những sinh hoạt xa hoa. Bạn cũng có thể giữ chay trước thói ngồi lê đôi mách, xét đoán và những thói hư tật xấu khác.

Trong ý nghĩa đạo đức, chay tịnh được thực hành không như một cứu cánh, nhưng như một phương tiện để lớn lên về mặt nhân đức hầu chống lại bản tính yếu hèn của xác thịt cũng như giúp bạn khuôn rập ý riêng mình phù hợp với ý Chúa. Chay tịnh dạy cho cơ thể bạn biết từng phục ý chí và cuối cùng, từng phục thánh ý Thiên Chúa. Chay tịnh là một hành vi hành xác, từ chối cái tôi và sau cùng, chết đi cho cái tôi. Chay tịnh, điều không thể thiếu trong cuộc sống cầu nguyện của một chiến sĩ thiêng liêng, nó thật ích lợi cho linh hồn.

Chay tịnh không được thực hành một cách hời hợt; nó chỉ được bắt đầu sau khi đã biện phân trong cầu nguyện và chuẩn bị kỹ lưỡng về giờ giấc cũng như phương pháp. Chuẩn bị cho việc chay tịnh phải bao gồm việc cầu xin ân sủng Thiên Chúa giúp bạn giữ chay cho thành tâm, đồng thời, phù hợp với thánh ý Người.

Chay tịnh là một hồng ân đến từ Thiên Chúa, vì thế, đừng bao giờ khoác lác về việc giữ chay của mình, cũng không xét đoán đến việc kiêng khem của người khác. Chay tịnh phải luôn khởi phát với một ý chí và niềm vui thuần khiết trong tâm hồn và hãy nhớ rằng, đây là quà tặng bạn tiến dâng Chúa Cha. Một yếu tố phải có trong ý chí của bạn là chỉ giữ chay cho đến bao lâu cũng như theo cường độ nào mà Chúa mời gọi. Giữ chay quá mức và vượt quá cách thức Chúa mời gọi có thể dẫn đến kiêu ngạo, điều khiến cho việc chay tịnh của bạn trở nên trống rỗng, một lễ dâng vô bổ.

Cũng như cầu nguyện gắn kết con người bạn với Thiên Chúa, chay tịnh tháo gỡ bạn ra khỏi thế gian. Để giúp bạn tách biệt những gì thiết yếu khỏi những gì dư thừa, chay tịnh có thể giúp bạn thanh lọc khỏi ký ức và xác thịt bất cứ tàn dư nào liên quan đến tội lỗi; thậm chí chay tịnh còn giúp bạn chữa lành những hậu quả bởi các tội đã phạm.

Chay tịnh còn gia tăng phẩm chất và hiệu năng của lời cầu nguyện, khơi động quyền lực của Thiên Chúa trong cuộc sống bạn. Cầu nguyện là yếu tố cần để chay tịnh được đúng đắn,

nó vừa củng cố ý chí vừa làm cho ý chí phù hợp với ý muốn của Chúa Cha. Chay tịnh không cầu nguyện, đơn thuần, chỉ là tước đoạt.

Nhờ chay tịnh, bạn có thể có một cái nhìn mới mẻ, trong sáng. Cái nhìn này cho thấy những gì bạn còn lệ thuộc, cất khỏi bạn những nỗi sợ hãi và giúp bạn đẩy lùi Satan. Nhưng chay tịnh cũng tạo nên một sự trống rỗng, vô nghĩa, một tâm trạng dễ bị tổn thương ngay bên trong; cho nên, từ đầu, chay tịnh cũng có thể làm gia tăng các cuộc tấn công của Satan trên bạn. Đó là lý do tại sao lại quan trọng đến thế khi chúng ta được khuyên chỉ ăn chay theo đúng kế hoạch của Thiên Chúa; nhờ đó, bạn có thể chịu đựng các cơn cám dỗ và quá nhiều hậu chặc sẽ đeo bám bạn suốt cả hành trình.

Hãy nhớ rằng, Đức Giêsu đã ăn chay bốn mươi ngày ngay trước khi chịu ma quỷ cám dỗ. Hãy luôn luôn cầu xin Thiên Chúa, các thiên thần và các thánh của Người củng cố và khích lệ bạn luôn hoà hợp với thánh ý Người. Chay tịnh, thực hiện trong sự liên kết với ý muốn của Thiên Chúa, sẽ chở che bạn khỏi những nguy hại, dẫu không nhất thiết tránh khỏi bao khổ đau.

Với bạn, chay tịnh phải là dấu chỉ của hy vọng và đợi trông. Nó phải là điều nhắc nhở bạn về sự nghèo khó, hư không và tuỳ thuộc của mình. Chay tịnh phải dẫn bạn đi vào vòng tay của Đức Kitô. Đói khát thể lý phải tạo nên trong bạn một sự đói khát thiêng liêng. Dù bạn ăn chay chỉ với một miếng bánh mì cùng nước lã, hoặc không ăn thịt hay bỏ qua món tráng miệng... có thể kéo dài một hoặc ba ngày, được lên lịch hằng tháng, hằng tuần hay chỉ khi cần thiết... thì theo sau luôn luôn phải là các việc lành. Việc lành là hoa trái của chay tịnh.

Với Kitô hữu, chay tịnh là một thành lũy ma quỷ không thể đánh chiếm, quân thù không thể tới gần (Thánh Maximô Turinô).

Khi no nê, nói đến chay tịnh thật dễ dàng (Thánh Jérôme).

Giáo huấn của các thánh cũng dạy, khi giữ chay, người ta tuân theo không chỉ các quy tắc để chống lại thói mê ăn mê uống, nhưng còn phải kiềm chế khỏi mọi tội lỗi, để rồi trong khi giữ chay, miệng lưỡi cũng giữ chay: kiềm chế phỉ báng, dối trá, những lời xấu xa, thoá mạ anh em, giận dữ, và mọi tội gây nên bởi miệng lưỡi. Người ta cũng phải giữ chay cửa sổ của tâm hồn, nghĩa là đừng để mắt đến những gì vô bổ, đừng nhìn ai để họ phải hổ thẹn hay bị coi thường. Tay chân cũng phải được gìn giữ khỏi mọi hành vi xấu xa. Một người khi giữ chay mà kiêu căng hay nghĩ rằng mình đã đạt được một điều gì đó đặc biệt trên bình diện nhân đức thì thật ngốc nghếch, họ sẽ sớm ra mặt chỉ trích người khác và coi mình như một cái gì đó lớn lao (Thánh Ambrôsiô).

Tách mình khỏi mọi cửa cải, lương thực và vật chất thế gian giúp tạo nên một sự gắn bó với những cửa cải trên trời. Một chiến sĩ tham lam, phàm ăn... chú tâm thoả mãn khát vọng xác thịt hơn là khát vọng Thiên Chúa. Một chiến sĩ gầy guộc, đói khát, hãm mình rất cuộc lại là một chiến sĩ mạnh mẽ hơn. Một chiến sĩ không ràng buộc bởi thế gian và cửa cải trần thế có khả năng tháo cởi vòng cương toả của Satan, lớn lên trong sự gắn bó với Thiên Chúa và giúp mang lại sự biến đổi lâu bền.

Điều đánh bại ma quỷ là bớt ăn, giảm uống và ít ngủ (Thánh Gioan Maria Vianney).

Người nghiêm túc chay tịnh và chịu đói khát khiến kẻ thù quá nhiều linh hồn họ phải yếu nhược (Thánh Gioan Lùn).

Hãy cho tôi mười người thực sự không bị ràng buộc, tôi sẽ cùng họ chinh phục thế giới (Thánh Philip Nêri).

Làm phúc

Anh em chớ quên làm việc từ thiện, giúp đỡ lẫn nhau, vì Thiên Chúa ưa thích những hy lễ như thế (Hr 13, 16).

Làm phúc có thể được định nghĩa như bất cứ phúc lợi vật chất nào được cho đi để trợ giúp những ai đang thiếu thốn. Đó vừa là một dấu chỉ cảm thông yêu thương dành cho anh chị em mình trong Chúa Kitô vừa là sự biểu lộ lòng biết ơn của bạn đối với Thiên Chúa. Làm phúc liên kết mật thiết với cầu nguyện và chay tịnh; nó được biểu lộ tự nhiên như hoa trái của chúng. Làm phúc vừa là nguồn mạch vừa là dấu chỉ của sự trưởng thành Kitô. Nó cũng có thể liên quan trực tiếp đến việc giữ chay, số tiền bạn dành dụm do việc giữ chay có thể đem trao cho những người thiếu thốn.

Động lực làm phúc là tình yêu chứ không phải tội lỗi; nó phải được nhìn nhận như một hành vi của lòng trắc ẩn, chứ không phải nghĩa vụ. Trước hết, bạn phải ghi khắc trong tâm trí rằng, nghèo khổ không phải là một tật bệnh, cũng không phải là một lời nguyền; càng không phải là một trừng phạt của Thiên Chúa, đừng quên Đức Giêsu thật nghèo; và nghèo khổ cũng không phải là một sự dữ cần được cứu độ. Nhưng nghèo khổ là cơ hội để bạn sống chính tình yêu bạn đang cao rao. Làm phúc có thể là một nguồn mạch ân sủng đối với người cho cũng như kẻ nhận.

Làm phúc phải luôn luôn bắt nguồn từ những gì bạn có thể chia sẻ chứ không chỉ với những gì bạn có thể dành dụm. Khi làm phúc, bạn giữ kín đáo và theo mức độ có thể, không để ai biết. [Sự ẩn danh ở đây nhằm ngăn ngừa việc bạn chú tâm thái quá đến bản thân, chứ không phải là nhu cầu xa lánh cách không cần thiết những thụ nhân do lòng bác ái của bạn].

Làm phúc, trong mức độ có thể, phải được tính trước chứ không ngẫu hứng. Những hành vi bác ái đúng lúc, thường xuyên và vui tươi thật ích lợi cho linh hồn. Vui tươi là yếu tố quan trọng khi làm việc lành phúc đức vì đó là dấu chỉ đích thực của Chúa Thánh Thần. Thiên Chúa không cần những kẻ cho đi mà lòng không vui; Người muốn những kẻ cho đi của Người hớn hở vui tươi (x. 2 Cr 9, 7). Khi làm phúc, bạn cho đi trong vui tươi, để rồi những gì bạn trao còn hơn cả một quà tặng vật chất vì nó còn là quà tặng tinh thần.

Làm phúc còn phải là một hành vi cho đi chính mình, bằng không nó sẽ là một cho đi giả hiệu. Dù là hàng hoá hay tiền bạc được cho đi, một phần những gì bạn cần cũng phải được cho đi cùng lúc. Làm phúc không tương đương với việc đầu tư thiêng liêng như gửi tiền vào ngân hàng và càng không phải cho đi những gì dư thừa một cách vô tâm. Làm phúc phải luôn gắn kết với sự hiện diện của một con người cầu nguyện, với sự chân thành khiêm tốn và quan tâm thực sự của bạn. Không chỉ cho đi tiền bạc hay cái này cái kia nhưng chính việc cho đi chính mình, chính mối ưu tư bác ái đối với người khác mà bạn trở nên mạnh mẽ về mặt thiêng liêng khiến ma quỷ phải nản chí.

Làm phúc thúc đẩy khiêm tốn, điều Satan chống đối. Làm phúc xây dựng cộng đoàn, điều Satan chống đối. Làm phúc là một hành vi bác ái, điều Satan chống đối. Làm phúc làm sinh động đời sống cầu nguyện và củng cố việc chay tịnh của bạn, Satan chống đối cả hai. Làm phúc khiến Thiên Chúa vui lòng và được Người ghi nhớ. Ngày này qua ngày khác, mỗi cá nhân đều làm phúc tạo nên một bầu khí cho đi vốn ảnh hưởng trên toàn bộ nếp văn hoá, điều Satan chống đối. Satan chống đối việc làm phúc vì đó là một hành vi hy tế quên mình theo gương Đức Kitô.

Bánh bạn cất, bánh của người đói; áo bạn giữ, áo của người trần truồng; vàng bạn chôn giấu, vàng của người nghèo (Thánh Basiliô Cả).

Cách đặc biệt, con hãy thấy trước nhu cầu của những ai vì xấu hổ mà không dám xin. Đòi họ mở miệng xin cũng như buộc họ mua vậy (Thánh Tôma Vil-lanôva).

Bạn muốn lời cầu nguyện của mình bay lên tới Chúa? Hãy chấp cho nó đôi cánh: chay tịnh và làm phúc (Thánh Augustinô).

Thiên Chúa mời gọi bạn trở nên chiến sĩ của tâm hồn, không phải chiến sĩ của trí óc. Người muốn bạn có một tâm hồn hằng khát khao hiểu biết chỉ một mình Người, chứ không phải hiểu biết ma quỷ; vì thế, Người muốn bạn cầu nguyện. Người muốn bạn có một con tim luôn khắc

khỏi để yêu mến chỉ một mình Người, chứ không phải để cứng chiều xác thịt; cho nên, Người muốn bạn thực hành chay tịnh. Người muốn bạn có một con tim thao thức phụng sự Người, chứ không phụng sự bản thân; bởi vậy, Người ước trông bạn làm phúc. Người muốn bạn làm tất cả những điều đó với ý ngay lành và một thiên hướng trong sạch.

Cầu nguyện, chay tịnh và xót thương; ba nhưng là một, chúng trao nhau sự sống. Chay tịnh, linh hồn của cầu nguyện; và xót thương, sinh huyết của nó. Đừng ai tìm cách tách rời chúng, chúng không thể tách rời nhau. Nếu chỉ có một trong ba hoặc không có tất cả cùng lúc, bạn không có gì cả (Thánh Phêrô Kim Khẩu).

Không thể nào dẫn thân trong cuộc chiến thiêng liêng nếu trước tiên con không kiềm chế được dục vọng (Thánh Giáo Hoàng Grêgôriô Cả).

Trong thời gian bất an và đấu tranh tư tưởng, con nên giảm bớt một chút ngay cả với số lượng đồ ăn thức uống thường ngày (Thánh Barsanuphiô).

Người giàu cho người nghèo đâu phải là ban tặng của bố thí... nhưng là trả nợ (Thánh Ambrôsiô).

Chúng ta thuộc phường trộm cắp nếu không rộng tay với một ai đó thiếu thốn hơn mình (Thánh Phanxicô Assisi).

Phải có lòng bác ái, khiêm tốn và rộng tay làm phúc, bởi chúng rửa sạch bợn nhơ tội lỗi khỏi linh hồn (Thánh Phanxicô Assisi).

Ai thực sự yêu mến tha nhân dù không thể trợ giúp họ cách hiệu quả, thì ít nhất, nên cầu nguyện, an ủi và giúp đỡ họ (Thánh Têrêxa Avila).

Còn tiếp nhiều kỳ

LTS. Lm. Minh Anh, TGP Huế có một tài sản rất lớn và quý báu, đồng thời sẵn sàng trao tặng cho bất cứ ai muốn nhận, đó là 14 bản dịch của những tác phẩm uy tín và giá trị. Quý vị có thể chọn lựa tên tác phẩm và xin nhận qua email bằng file, hoặc tham khảo tại đây (tải về máy dễ dàng):

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&id=69>

ĐƯỢC GỌI ĐỂ SỐNG

Sẽ không làm sao hiểu được con người nếu tách nó khỏi một tiếng gọi trở nên người hơn. Vậy tiếng gọi đó đến từ đâu? Đâu là nguồn cội của nó? Đây là câu hỏi then chốt của một cuộc đời. Dẫu đứng trong quan điểm Kitô giáo, tôi vẫn tin rằng, những suy tư sau đây vẫn có một điều gì đó để nói với bất cứ ai thành tâm thiện chí.

CUỘC CHIẾN THIÊNG LIÊNG THEO THÁNH KINH, TRONG HỘI THÁNH & NƠI CÁC THÁNH - ONWARD CATHOLIC SOLDIER

“Đừng sợ những mưu chước, những công kích của ma quỷ, kẻ có thể đến cướp phá và chiếm cứ thành phố linh hồn con. Không, đừng sợ, nhưng hãy như những chiến sĩ đang dàn quân trên mặt trận, võ trang bằng thanh kiếm đức ái của Thiên Chúa. Thanh kiếm này là ngọn roi quất vào chúng” (Thánh Catarina Siêna). [...File kèm](#) ▶

Tìm Kiếm và Giữ Lấy Bình An - Searching for and Maintaining Peace

Cần biết rằng, con đường dẫn đến Thiên Chúa, dẫn đến sự trọn lành mà Thiên Chúa đòi hỏi nơi chúng ta thì ngắn hơn, hiệu năng hơn và thật hiển nhiên, dễ dàng hơn khi chúng ta học biết dần dần cách thức giữ lấy bình an thẳm sâu trong tâm hồn ở bất cứ hoàn cảnh nào. Vì lẽ, lúc bấy giờ, tâm hồn đã phó mặc cho sự dẫn dắt của Thánh Thần, và với ân sủng của Người, Thiên Chúa có thể hành động nhiều hơn những gì mà tâm hồn có thể thực hiện bằng sức riêng của mình. [...File kèm](#) ▶

TỰ DO NỘI TÂM - La Liberté intérieure (Jacques Philippe)

Cuốn sách này nói đến chủ đề nền tảng của đời sống Kitô giáo: tự do nội tâm. Mục đích của nó thật rõ ràng. Mọi Kitô hữu cần khám phá ra rằng, ngay trong những hoàn cảnh bên ngoài bất ưng nhất, bên trong chúng ta vẫn có một khoảng không tự do mà không ai có thể lấy đi, bởi Thiên Chúa là nguồn mạch và là bảo chứng của tự do đó. Không có khám phá này, chúng ta sẽ luôn luôn bị giới hạn cách nào đó và sẽ không bao giờ nếm hưởng được hạnh phúc đích thực. Nhưng nếu chúng ta học cách để cho khoảng không tự do nội tâm này mở ra, thì dù cho bao điều làm chúng ta đau khổ, vẫn không gì thực sự có thể đàn áp hay nghiền nát chúng ta. [...File kèm](#) ▶

CẨM NANG HẠNH PHÚC GIA ĐÌNH KITÔ CỦA D. WAHRHEIT

CẨM NANG HẠNH PHÚC GIA ĐÌNH KITÔ của **D. Wahrheit** được hiệu đính từ một tập sách rất khó đọc dạng ronéo. Sau một thời gian dài tìm tác giả cũng như người dịch, tôi được Đức Ông Phêrô Nguyễn Văn Tài, Giám Đốc Đài Chân Lý Á Châu, cho biết: các sách có tên tác giả D. Wahrheit là những tác phẩm của Đài Chân Lý Á Châu đã phát thanh, được thính giả ghi lại trong thời gian khó khăn khi chưa có internet (D: Đài; Wahrheit: Chân Lý); và nay, được phép ngài cho phổ biến, tôi chân thành giới thiệu tập sách bổ ích **CẨM NANG HẠNH PHÚC GIA ĐÌNH KITÔ** này cùng các bạn trẻ, cách riêng những bạn trẻ sắp bước vào đời sống hôn nhân. Lễ Thánh Mônica, 27.8.2009. Lm. Minh Anh (Gp. Huế) [...File kèm](#) ▶

Thầy Dạy Khát Khao - Le Maître du désir

Con người muốn sống. Con người được tạo dựng để sống. Không chỉ tự nhiên tìm cách bảo tồn sự sống, nhưng chúng ta còn muốn phát triển nó, làm cho cuộc sống của mình hạnh phúc hơn, tươi đẹp hơn, thanh cao hơn, mạnh mẽ hơn; tắt một lời, sống động hơn. “Vì chưng, gánh nặng nề nhất là tồn tại mà không sống” (Victor Hugo). Sống có ý nghĩa gì nếu không có niềm vui sống? [...File kèm](#) ▶

HOA TRÁI THINH LẶNG - Thoughts in Solitude

Những lời ghi chép trong tập này được viết vào những năm 1953 và 1954 vào thời điểm mà tác giả, nhờ ân sủng của Thiên Chúa và nhờ sự rộng lượng của các Bề Trên, có thể tận dụng những cơ hội đặc biệt dành cho việc tĩnh tâm và suy niệm; từ đó, mới có đề tựa tập sách như trên. Điều này không muốn nói rằng, những lời ghi chép đó mang tính chủ quan hay tự thuật. Chúng không hề được nhắm đến như một tường trình về những cuộc phiêu lưu tinh thần. Đối với tác giả, không có cuộc phiêu lưu nào để viết, và nếu có, nó cũng sẽ không phó mặc cho việc in ấn trong bất kỳ trường hợp nào. Đây chỉ là những suy tư về đời sống chiêm niệm, những hiểu biết bằng trực giác mà dường như có một tầm quan trọng cơ bản vào một lúc nào đó trong quá khứ. [...File kèm](#) ▶

Một Quan Điểm Công Giáo về Tác Phẩm Sống Theo Đúng Mục Đích - “A Catholic Perspective on The Purpose Driven Life”

Là một linh mục Công giáo Rôma, từ hơn 50 năm nay, tôi vẫn thường lướt qua những phim ảnh và những cuốn sách được yêu chuộng như là nguồn tài liệu khả dĩ có thể sử dụng cho việc giảng dạy và viết lách. Sự hiếu kỳ đó đã dẫn tôi đến với quyển sách của Mục sư Rick Warren.

[...File kèm ▶](#)

Sống Theo Đúng Mục Đích - The Purpose-Driven Life

Ngày nay, ta biết quá nhiều thứ, nhưng lại ít biết về chính mình, theo đuổi nhiều thứ nhưng không biết cái gì là chính. Ta quay cuồng và bị lôi kéo, bị xô đẩy giữa biết bao khuynh hướng, trào lưu mà không biết đi về đâu. Biết mình, biết mục đích đời mình và sống đúng mục đích, điều quan trọng bậc nhất trong đời sống này sẽ giúp đời sống ta thay đổi, có ý nghĩa và triển nở đến vô tận. (TGM Giuse Ngô Quang Kiệt, giới thiệu) [...File kèm ▶](#)

BÀI CA CỦA BÌNH MINH - THE SONG OF THE DAWN

Người ta có thể ngạc nhiên khi những ý tưởng sâu sắc lại được tìm thấy trong những tác phẩm thi ca của các nhà thơ hơn là của các triết gia; bởi lẽ, nhà thơ vận dụng hết mọi nỗi niềm và khai thác tối đa khả năng tưởng tượng. Như đá lửa, trong chúng ta, có những hạt giống của ánh sáng. Qua lý trí, triết gia khơi dậy chúng, đang khi nhà thơ làm cho chúng chiếu toả rạng ngời hơn nhờ đặc ân tưởng tượng. Descartes, Cogitationes Privatae [...File kèm ▶](#)

ĐI TRÊN NƯỚC - WALKING ON WATER

Cầu nguyện, yêu thương, đời sống tinh thần, đời sống đạo đức sắp giải thoát bạn khỏi những ảo giác. Một khi đời sống đức tin triển nở, thật tuyệt vời, tuyệt vời! Nhưng khi nó trệch hướng, thì đó là bệnh hoạn, một dịch tễ phải tránh. Khi ảo giác rơi rụng, con tim không còn bị tắc nghẽn, tình yêu sẽ nở hoa. Đó cũng là lúc hạnh phúc chợt đến và bắt đầu có sự đổi thay. Và rồi, chỉ khi đó, bạn mới biết Thiên Chúa là ai... [...File kèm ▶](#)

TAKING FLIGHT - BAY LÊN ĐI!

Đã một thời, Tony de Mello, một linh mục dòng Tên dạy hàng thiêng liêng không ngừng đánh động tâm hồn bao người khắp năm châu; bởi lẽ, ngài quá yêu đời, yêu cuộc sống - một cuộc sống thực tế, sôi nổi và tràn đầy niềm vui. Những chuyện kể đầy mê hoặc, đầy nhiệt huyết, đậm nét hài hước và những hiểu biết sâu sắc của ngài về bí quyết hạnh phúc, về việc khám phá bản ngã đích thực của mỗi người - tất cả đã tạo nên một tác động đầy phấn khích cho bất cứ ai đã từng nghe ngài. Ngài đến cho những tâm hồn được giải thoát, cho người vô cảm biết yêu thương, đem ý nghĩa cho tất cả những gì làm nên một nẻo đường thiêng liêng trên đó bao người đang tiến bước. [...File kèm ▶](#)

SADHANA - MỘT NẸO ĐƯỜNG DẪN TỚI THIÊN CHÚA - Linh Thao Kitô Giáo Theo Lối Đông Phương

Nguyên bản tiếng Anh chúng ta đang có là Sadhana toàn tập, không rút gọn, như tác giả đã lưu ý (complete and unabridged). Vì thế, bạn sẽ có một bản dịch đầy đủ. Ước mong sao, chúng ta cùng khám phá những chiều kích mới mẻ của kho tàng hiểu biết và tinh thần bên trong chính mình, qua việc ý thức đem *toàn thể* con người - thân xác, linh hồn, con tim, lý trí, ký ức và

tường tượng - đi vào cầu nguyện, đi vào chiêm ngắm Đấng đang ngự ở đó. [...File kèm](#) ▶

HUẾ CỔ VẾT TÍCH ĐẠO VÀ ĐỜI

“**Vestiges Religieux et Profanes du Vieux Hué**” của Cố Ngôn (J. B. Roux) được chuyển dịch như một đóng góp nhỏ nhân dịp Kỷ Niệm 15 Năm Đức Thánh Cha Gioan-Phaolô II tôn phong 117 Hiển Thánh Tử Đạo Việt Nam (1988-2003) với tựa đề “Vết Tích Chứng Nhân Đức Tin Của Huế Cổ”. Nay, nhân Kỷ Niệm 20 Năm Tôn Phong Các Thánh Tử Đạo Việt Nam (1988-2008), một lần nữa tập sách được tái bản với đề tựa mới, “Vết Máu Trên Huế Cổ”.

[...File kèm](#) ▶

VỀ MỤC LỤC

TÁI ĐỊNH HƯỚNG ĐỜI TU BẰNG VIỆC TÌM CHÚA HƠN LÀ CÔNG VIỆC CỦA CHÚA

TÂN PHÚC ÂM HÓA BẢN THÂN TU SĨ VÀ CỘNG ĐOÀN (DÒNG THÁNH TÂM HUẾ THƯỜNG HUẤN - Ngày 16-24/7/2014)

Phần Hai

TÂN PHÚC ÂM HÓA CỘNG ĐOÀN, YẾU TỐ SỐNG CÒN CỦA TU SĨ.

(Tiếp theo)

X. TÁI ĐỊNH HƯỚNG ĐỜI TU BẰNG VIỆC TÌM CHÚA HƠN LÀ CÔNG VIỆC CỦA CHÚA

1. Hệ quả của việc chỉ tìm công việc của Chúa

Để sống tốt và thành công trong đời sống và sứ vụ tu sĩ, chúng ta phải luôn luôn đặt Chúa làm trung tâm chứ không phải bản thân mình, và tìm Chúa hơn là công việc của Chúa. Quả vậy, sứ vụ tông đồ là cái chung nhất của những ai muốn dẫn thân phục vụ tha nhân, muốn đi truyền giáo, muốn xả thân cho người nghèo, nghĩa là nhắm đến phục vụ, tức Công Việc của Chúa. Các cơ cấu Giáo Hội được nhắm tới và được đón nhận như điểm tựa mục vụ, vì chúng giúp ta dẫn thân cho sứ vụ tông đồ. Việc hoàn thiện các đức tính nhân bản, thăng tiến các tài năng, nghiệp vụ là những yếu tố giúp việc tông đồ hiệu năng hơn.

Việc đánh giá cao thành tích tông đồ và coi thường người thiếu khả năng khiến một số người bỏ bê đời sống cầu nguyện và nội tâm thiêng liêng để chạy theo tính hiệu quả của công việc. Nếu coi hoạt động tông đồ là động lực tối hậu thì khi không còn hoạt động tông đồ được nữa (do hoàn cảnh, bệnh tật, tuổi tác), các vấn đề tiêu cực sẽ nổi lên, vì sự quá lý tưởng và kỳ vọng vào việc tông đồ sẽ gặp chán nản, hoặc không còn hứng khởi kiên trì theo đuổi sứ vụ ơn gọi. Lúc đó những tiêu cực hay việc rời bỏ đời tu là kết quả đương nhiên của cơn khủng hoảng.

Sự xung đột thường xảy ra giữa các cơ cấu tông đồ nặng tính truyền thống của thế hệ lớn tuổi và lối sống tông đồ sáng tạo của thế hệ mới. Nếu không điều chỉnh hài hoà được thì gánh nặng cơ cấu truyền thống sẽ bị kết thúc bởi khủng hoảng thiếu ơn gọi mới và những cuộc ra đi càng làm cạn kiệt nhân sự đưa đến giải thể. Có những người ở lại chỉ vì đối với họ, việc rời bỏ đời tu là một sự sụp đổ hoàn toàn. Trong hoàn cảnh ấy, đức khiết tịnh cũng chỉ được duy trì bởi sự khổ hạnh, một khổ hạnh gắn liền với kỷ luật hơn là với tình yêu tự nguyện và hạnh phúc trọn vẹn cho Thiên Chúa.

Có người chọn giải pháp tiêu cực: đã quá muộn để rời bỏ đời tu, phải cố chịu đựng cuộc sống như định mệnh đã an bài, luôn đau khổ vì tiếc nuối những hoạt động thật ý nghĩa trong quá khứ mà bây giờ không còn nữa. Người khác ở lại vì đời tu mang lại cho họ một cuộc sống đầy đủ, tiện nghi, an toàn, dù rất tầm thường, và chấp nhận một số công việc tông đồ ít ỏi mà họ có thể làm. Nếu sứ vụ tông đồ là động lực đời tu mà còn như thế thì người mang động lực có tính cách trần thế khác sẽ thế nào khi gặp khó khăn thử thách? Họ sẽ bỏ cuộc hoặc sẽ sống một đời tu miễn cưỡng, đã không triển nở hạnh phúc, mà còn sẽ có những tiêu cực nguy hại cho bản thân, cho tha nhân, cho Hội Dòng và sứ mệnh của Hội Dòng, vốn là công trình của Thiên Chúa.

2. Tính ưu tiên của việc tìm kiếm chính Chúa

Trái lại, việc dần thân vì chính Chúa giúp ta nhận biết Chúa là tuyệt đối và có qui chiếu tối hậu nơi Ngài, đến nỗi ngay cả giữa những cơn thử thách lớn lao và ngò vực của đêm tối đức tin, chúng ta cũng cảm nhận được Chúa Là Tất Cả. Xác tín này cổ vũ dần thân sống bền đỗ đời sống và sứ vụ ơn gọi trong mọi hoàn cảnh cuộc đời. Nó đem lại bình an và kích hoạt sức mạnh cần thiết để chúng ta sống vui tươi cuộc đời ơn gọi của mình, như ĐTC Phanxicô mong muốn các nữ tu phải thể hiện niềm vui và một diện mạo nhân bản xuất phát từ việc nhận biết Chúa Giêsu: *“Khi chị em bước vào cuộc hành trình suy niệm về Chúa Giêsu Kitô, cầu nguyện và sám hối với Ngài, lòng nhân bản của chị em phát triển. Làm thế nào để một nữ tu thể hiện lòng nhân bản của mình? Thông qua niềm vui, và ngày càng hân hoan hơn nữa! Tôi thật buồn khi nhìn thấy các nữ tu với khuôn mặt buồn rười rượi. Họ có thể mỉm cười, nhưng đó là một nụ cười giả tạo như những nụ cười của một tiếp viên hàng không. Không! Chị em hãy cho thấy nụ cười hân hoan đến từ niềm vui nội tâm nhé?”*¹¹

Kinh nghiệm này là một ân ban được tăng trưởng nhờ kiên trì cầu nguyện, chiêm niệm và đời sống nội tâm sâu xa. Nó là đá tảng vững chắc trong những thời khắc khó khăn, chán nản, lảm lạc và cả tội lỗi nữa. Nó mời gọi ta sám hối trở về cùng Chúa với lòng nhiệt thành ban đầu. Trong những cơn khủng hoảng tình cảm hay tính dục, kinh nghiệm này là sức vượt lên, vì tin chắc rằng Chúa luôn yêu thương tha thứ cho đến tận cùng, bất chấp tất cả yếu đuối và tội lỗi của chúng ta.

Kinh nghiệm Chúa là Tất Cả là hàn thử biểu cho đời sống và sứ vụ ơn gọi. Nó không được đo lường bởi tính hiệu quả và thành công. Nó soi sáng và kích hoạt mọi hoàn cảnh sống, và là nguồn đặc sủng năng động tông đồ. Cảm nhận kinh nghiệm này giúp chúng ta không bao giờ phải đi tới ngõ cụt là lia bỏ ơn gọi vì một sự thay đổi công việc hay nhiệm sở, tuổi tác hay bệnh hoạn làm cản trở công việc tông đồ. Chính kinh nghiệm này giải thích thái độ của những người ngày đêm âm thầm phục vụ trong những nơi và công việc tầm thường, khuất ẩn, chẳng ai để ý tới, hoặc thái độ của những người đang dần thân trong các hoạt động tông đồ đang thành công bất ngờ bị bứng đi, và phải lạng lã ra đi như tới một nơi lưu đày.

Kinh nghiệm Chúa là Tất Cả được nuôi dưỡng bởi các lời khuyên Phúc Âm: - Đức khó nghèo giúp lệ thuộc tuyệt đối vào Chúa: Chúa Giêsu sai các môn đệ đi truyền giáo không được mang theo gì cả để họ tín thác vào Thiên Chúa¹²; - Đức vâng lời dạy qui phục ý Chúa qua Bề Trên, là người có kinh nghiệm tìm ý Chúa cho mình cũng như cho bề dưới, và cùng bề dưới tìm Ý Chúa; - Đức khiết tịnh diễn tả một tình yêu trọn vẹn cho Thiên Chúa, không chia sẻ cho ai hay cái gì khác¹³. Kinh nghiệm về sự tuyệt đối của Thiên Chúa giúp từ bỏ ý riêng: nhường bộ ý muốn và kế hoạch riêng cho Chúa, như Trinh nữ Maria trong ngày truyền tin đã qui phục ý

¹¹ <http://vietcatholic.org/News/Html/116431.htm>

¹² x. G 1,21; 2,10b.

¹³ x. 1 Cr 7, 32-35.

muốn và kế hoạch đời Mẹ cho ý muốn và kế hoạch cứu độ của Chúa cho Mẹ và cho cả nhân loại.

Kinh nghiệm nền tảng Chúa là Tất Cả phải vừa là điểm khởi đầu vừa là điểm phải đến: Mọi sự đều qua đi, nhưng Thiên Chúa không hề thay đổi. Ai có được Thiên Chúa thì chẳng thiếu gì hết: Một mình Thiên Chúa là đủ. Do đó, phải ưu tiên tìm chính Chúa trong các công việc của Chúa và qui hướng các công việc của Chúa về chính Chúa. Chỉ khi nào vượt lên được chính mình và những thứ kéo ghì mình xuống để vươn lên chính Chúa hơn là công việc của Chúa thì chúng ta mới thực sự có được một đời tu bình an, thành công và hạnh phúc.

3. Điều hợp giữa chính Chúa và công việc của Chúa

Cần có một sự điều hợp giữa chính Chúa và công việc của Chúa trong đời sống và sứ vụ tu sĩ chúng ta. Nếu chính Chúa là động lực ơn gọi, ta có được bảo đảm cho tính trung thực của đời tu. Nếu công việc tông đồ là động lực, thì phải xem nó có kiên vững và tiến triển hướng về chính Chúa không? Nếu chỉ tìm công việc của Chúa mà quên chính Chúa thì sẽ có nguy cơ đi tới tình huống thiếu động lực đích thực. Như vậy kinh nghiệm Chúa là Tất Cả đã có mặt ngay từ đầu, hoặc đã trở lên qua dòng đời dâng hiến với việc thực thi các sứ vụ tông đồ. Việc dấn thân trong sứ vụ, sự nhiệt tình tông đồ, lòng tận tụy truyền giáo có thể là những trung gian quý báu dẫn tới kinh nghiệm "*Chỉ một mình Chúa là đủ.*" Trái lại, kinh nghiệm *Chúa là Tất Cả* cho ta ánh sáng, sức mạnh, và nhiệt huyết tông đồ.

Có hai cách thức để đạt tới trải nghiệm quý báu này: hoặc ngay từ đầu đã có kinh nghiệm về chính Chúa, hoặc dần dần tiến lại với chính Chúa qua trung gian sứ vụ tông đồ, tức các công việc của Chúa. Công cuộc đào tạo và tự đào tạo phải đưa mỗi người đến trung tâm của ơn gọi là chính Chúa. Do đó, không được ham công việc của Chúa mà không ở với chính Chúa. Phải luôn tìm Chúa trong mọi công việc của Chúa và qui hướng mọi việc tông đồ về chính Chúa, để khi không thể làm việc của Chúa thì vẫn luôn còn có chính Chúa, và như thế là đủ. Có thể nói đó là đường hướng và nội dung căn bản của đời sống cầu nguyện liên li sâu xa.

Thường ta không đạt được kinh nghiệm Chúa là Tất Cả ngay từ bước đầu tiên của ơn gọi, nhưng trong suốt hành trình được đào tạo và tự đào tạo, cũng như trong cuộc sống và sứ vụ tông đồ, nó phải được tôi luyện qua các khủng hoảng hay những thách đố lớn. Ta phải nhanh chóng thanh tẩy các động lực ơn gọi và đặt trọng tâm nơi Chúa Giêsu, "*Đấng vẫn là một hôm qua, hôm nay và mãi mãi*"¹⁴. Trong thư gửi tín hữu Colossê, thánh Phaolô cho chúng ta tầm nhìn sâu sắc và tổng thể về vai trò trung tâm này của Chúa Giêsu¹⁵. ĐTC Phanxicô nói: "*sự bất tuân phục và sự hoài nghi của chúng ta là những gút mắc chằng chéo trong linh hồn của mỗi người. Những gút mắc này lấy đi sự bình an và thanh thản của chúng ta. Chúng thật nguy hiểm, vì nhiều gút mắc có thể hình thành một mớ càng lúc càng đau đớn và khó tháo gỡ hơn. Tin vào Chúa Giêsu có nghĩa là dâng hiến cho Chúa trọn thân xác chúng ta với lòng khiêm nhu và can đảm của Mẹ Maria, để Chúa có thể tiếp tục ngự trong tâm hồn chúng ta*"¹⁶.

Trong bài giảng thánh lễ ngày 5/12/2013, Ngài khẳng định rằng những lời nói và hành động của một Kitô hữu phải tập trung vào Chúa Giêsu, nếu không thì sẽ là trống rỗng, dẫn đến chia rẽ và điên rồ của tự phụ... Một tín hữu nói lời không bắt rễ từ Chúa Kitô là người tín hữu không có Chúa Kitô. Và việc không có Chúa Kitô này tạo nên chia rẽ giữa chúng ta, chia rẽ trong Giáo Hội. Hãy khiêm nhường xin Chúa giúp đỡ để nói lời bắt nguồn từ Chúa Giêsu Kitô¹⁷.

---

14 Dt 13,8.

15 x. Cl 1, 15-20.

16 Trích lời ĐTC Phanxicô nói trong Đêm canh thức Thánh mẫu tại quảng trường thánh Phêrô ngày 12/10/2013.

17 VATICAN CITY, December 5 (CNA/EWTN News).

Chúng ta sống giữa thế gian nhưng không thuộc về thế gian mà là thuộc về Thiên Chúa và Giáo Hội, có sứ mệnh tiếp tục công việc của Chúa Kitô, làm cho Ngài được nhận biết và yêu mến, qua đời sống và sứ vụ tu sĩ chúng ta dưới sự hướng dẫn và tác động của ơn Chúa Thánh Thần. Thánh Gioan căn dặn: “*Anh chị em phải coi chừng để khỏi đánh mất những gì anh chị em đã làm được, hầu lãnh được đầy đủ phần thưởng*”¹⁸. Amen.

Còn tiếp

VỀ MỤC LỤC

NUÔI CON BẰNG SỮA MẸ HIỀN

CÂU CHUYỆN THẦY LANG

Bác sĩ Nguyễn Ý-ĐỨC

*“Nâng niu bú mớm đêm ngày
Công cha nghĩa mẹ coi tầy biển non.”*

Ca dao

Đã trên nửa thế kỷ mà cái hình ảnh đẹp đó vẫn còn in sâu trong trí nhớ của Vinh.

Hình ảnh người thím nằm vạch vú cho con bú trên một chiếc võng gai, vào một buổi trưa hè tại miền quê Bắc Việt.

Đưa bé khoảng sáu tháng, tròn trĩnh như củ khoai, hồng hào như một trái bồ quân. Nó lim dim mắt, miệng ngậm một vú sữa, tay mân mê núm vú bên kia. Nó nuốt từng giọt sữa tươi mát từ bầu vú người mẹ.

Thím có sáu đứa con. Đứa nào thím cũng cho con bú sữa mình cho tới hơn một tuổi mới cai. Thím còn nhai cơm với thịt nạc băm cho các con. Gọi là ăn trộn.

Bà nội Vinh vẫn thường nói “chẳng có gì tốt bằng sữa mẹ”.

Nói tới việc nuôi con bằng sữa mẹ vào thời đại tiến bộ này thì có vẻ như chậm tiến chẳng. Ngoài chợ, thiếu gì baby foods vừa tiện lợi, vệ sinh lại có đầy đủ chất dinh dưỡng. “Thì hà có gì phải ngồi vạch áo cho con bú, hở bác. Vừa mắc cỡ lại xấu người đi”. Cô cháu tân thời của tôi nói vậy. Chả hiểu cô ta nói đùa hay nói thật.

Có lẽ chẳng phải một mình cháu nói vậy, mà có lẽ nhiều phụ nữ bây giờ cũng nghĩ như thế. Ngày nay, chỉ vài tuần sau khi sanh là các bà mẹ đều phải trở lại với công việc làm ăn, không có nhiều thì giờ ngồi cho con bú. Nên cái tập tục cao đẹp ôm con vào lòng, cho con bú cũng dần dần đi vào dĩ vãng. Nhất là với dân chúng thành thị tại các quốc gia văn minh, kỹ

---

18 2 Ga 1, 8.

nghệ. Vì thế chính quyền mọi cấp đều khuyến khích các bà mẹ cho con bú sữa mình.

Tại Mỹ, cách đây trên nửa thế kỷ, có khoảng 65% trẻ sơ sinh được ôm bầu sữa mẹ. Đến cuối thế kỷ vừa qua thì con số trẻ em may mắn đó tụt xuống còn có 25%. Cũng có nhiều bà mẹ cho là mình ít sữa, không đủ cho con bú. Hoặc đau bệnh, kém sức khỏe. Nhưng cũng có nhiều người không được hướng dẫn về lợi ích của sữa do cơ thể của mẹ làm ra.

Vì thế nên Viện Nhi Khoa cũng như Hội Dinh Dưỡng Hoa Kỳ, Cơ Quan Y tế Thế Giới đều khuyên các bà mẹ nên cho con bú hoàn toàn với sữa mình từ khi sanh tới sáu tháng, rồi sau đó cho bú pha tới một tuổi. Chỉ có thực phẩm chế riêng cho bé thơ mới thay thế cho sữa mẹ được. Không được cho bé ăn sữa bò cho tới khi bé được tròn một tuổi.

Cơ Quan Y tế và Quỹ Nhi Đồng Thế Giới quả quyết thêm: “Nuôi con sữa mẹ là phương thức không gì sánh bằng để cung cấp nguồn dinh dưỡng lý tưởng cho sự tăng trưởng lành mạnh và sự phát triển của trẻ sơ sinh. Đây cũng là một thành phần của sự sinh sản với nhiều ảnh hưởng tốt cho sức khỏe người mẹ”.

Về cấu tạo, nhũ hoa phụ nữ gồm các tuyến thùy tiết sữa, tế bào kết nối, mạch máu, dây thần kinh và tế bào mỡ. Khi bắt đầu có thai, các tuyến thùy căng phồng sữa do tác dụng của kích thích tố estrogen, progesterone, prolactin, oxytocin...

Lợi điểm của sữa mẹ

Các nhà dinh dưỡng đã nêu ra nhiều lợi điểm khi mẹ cho con bú sữa mình.

1-Về phương diện tâm lý, không có một sự kiện đẹp và cao quý nào bằng việc người mẹ trực tiếp truyền sự sống của mình qua những giọt sữa cho đứa con. Con nằm trong lòng mẹ hiền, hút từng giọt dinh dưỡng tinh khiết. Trong tiềm thức của bé, một biết ơn đã manh nha. Sự quyến luyến, tình thương yêu từ đó mà tăng. Đứa bé trưởng thành trong niềm tin:

“ Công cha như núi Thái Sơn;
Sữa mẹ như nước trong nguồn chảy ra”.

Mà mẹ cũng có những tiếp xúc thường xuyên với con nhiều lần trong ngày. Sự ôm ấp vỗ về cung cấp những kích thích để con phát triển tình cảm. Mẹ con có nhiều cảm thông, thương yêu. Cho nên từ thuở tằm bé con thường quện lấy chân mẹ. Và cả mẹ lẫn con dường như thư giãn khi cho con bú, cả mẹ lẫn con ngủ dễ hơn;

2- Sữa mẹ là nguồn thực phẩm thiên nhiên, hoàn toàn tinh khiết không hóa chất diệt sâu bọ, rất tươi, không phải mất công lựa loại này loại kia và lúc nào cũng được dự trữ ở nhiệt độ thích hợp, sẵn sàng khi con cần đến. Kể cả khi mẹ mang con cùng đi du lịch hoặc làm việc xa nhà;

3- Về cấu tạo hóa học, sữa mẹ được chế tạo đặc biệt cho cơ thể con nít mà khoa học không sao làm giống hết được. Sữa mẹ có nhiều sinh tố E cần thiết để tránh thiếu máu; có tỷ lệ calcium/phosphore cao để tránh thiếu khoáng calci; có vừa đủ chất dinh dưỡng cho nhu cầu của bé thơ, từ đạm, béo, sinh tố, khoáng chất. Trẻ thơ sẽ lớn lên đúng cách, không quá mập với bắp thịt rắn chắc.

4-Chất đạm trong sữa bò nhiều gấp đôi trong sữa mẹ cho nên bé thơ khó tiêu hóa và loại ra ngoài theo phần. Sữa mẹ dễ tiêu hóa và hấp thụ hơn sữa bò;

5-Chất béo trong sữa mẹ thuộc nhóm bất bão hòa nên ít rủi ro bệnh tim mạch.

6-Sữa mẹ có nhiều chất endorphins làm giảm đau; ít chàm da eczema; ít ọc sữa, rất tốt cho trẻ em sanh thiếu tháng;

7- Sữa mẹ thường ít đóng cục hơn sữa bò do đó ít khi gây ra táo bón, tiêu chảy;

8-Trẻ em không bao giờ bị dị ứng với sữa mẹ nhưng bé có thể phản ứng với một chất dinh dưỡng nào đó mà mẹ tiêu thụ. Thực phẩm thường gây ra dị ứng là sữa, pho mát, bột ngô, tôm cua mà mẹ nên kiêng. Mẹ cũng nên giảm tiêu thụ thực phẩm có thể gây cơn đau bụng cho bé, như là hành, tỏi, chocolate...

9- Đặc biệt sữa mẹ có nhiều kháng thể chống lại một số bệnh tật. Các em được hưởng sự miễn dịch tự nhiên đối với các bệnh như tê liệt trẻ em, bệnh do vi khuẩn E.Coli, Salmonella, Shigella gây ra trong bộ máy tiêu hóa;

10-Trẻ thơ bú sữa mẹ thường thông minh hơn, nhất là với các em sanh thiếu tháng;

11-Nhiều nghiên cứu khoa học cho hay sữa mẹ giảm cho con các nguy cơ bị bệnh tiểu đường, bệnh viêm loét ruột Crohn, ít bị dị ứng, suyễn, viêm tai trong, sung phổi do siêu vi rotavirus, viêm màng óc, thấp khớp, kém thị giác, mập phì, cao huyết áp..

12- Bú sữa mẹ, em bé thường tự nhả núm vú khi no bụng. Như vậy tránh được trường hợp ăn quá nhiều vì mẹ pha bình sữa quá tay, con phải tiếp tục bú hoặc khi mẹ ép con uống cho hết.

Ích lợi cho mẹ

Cho con bú, mẹ cũng hưởng nhiều ích lợi.

a-Lợi trông thấy là mẹ không phải nấu rửa bình sữa, không tốn tiền mua thực phẩm cho con, không phải cân lường pha chế lách cách.

b-Mẹ bớt mập vì mỡ tích tụ trong khi mang thai được sử dụng, chuyển sang sữa; cho con bú cũng tốn một số năng lượng giúp phần giảm ký;

c-Đây cũng là cách ngừa thai vì sự rụng trứng, trở lại đường kinh chậm lại mười tuần lễ, có khi cả vài năm; và tử cung mau trở lại kích thước nhỏ như trước khi có bầu;

d-Giảm nguy cơ loãng xương, ung thư vú, ung thư noãn sào khi tới tuổi mãn kinh;

e-Giảm nguy cơ ung thư niêm mạc tử cung và bệnh lạc nội mạc tử cung endometriosis.

Ngoài ra khi cho con bú sữa mình thì người mẹ cũng đóng góp cho xã hội nhiều tích cực như là giảm chi phí y tế vì các em thường ít bệnh tật hơn; mẹ ít phải nghỉ để nuôi con đau ốm nên hiệu năng làm việc gia tăng; bớt ô nhiễm môi trường vì giảm thiểu đồ phế thải plastic, giấy chứa đựng sữa.

Trong khi chuyển thức ăn ngon lành cho con bằng sữa của mình thì người mẹ cũng cần lưu tâm tới việc dinh dưỡng đầy đủ cho bản thân. Mẹ phải tăng thêm khẩu phần thịt, cá, trứng, sữa, rau trái và các loại sinh tố, khoáng chất. Nước uống khoảng 2 lít mỗi ngày. Để bù đắp lại số chất lỏng chuyển sang sữa. Mẹ cũng cần ngủ nghỉ đầy đủ. Nếu mẹ ăn chay với rau và trái cây thì nên dùng thêm B12 vì sinh tố này không có trong thực vật.

Cách cho con bú

Ngay sau khi sanh, nếu mẹ khỏe mạnh, không uống thuốc, bé chào đời bình thường thì có thể cho con bú mỗi bên vú vài phút. Những giọt sữa non (colostrum) rất là quý giá vì có nhiều chất bổ dưỡng cũng như kháng thể.

Tới ngày thứ hai, cho con bú mỗi vú dăm phút, cách nhau 2 giờ. Khi sữa lên nhiều thì có thể tăng lên 20 phút.

Bé càng hút núm vú, càng tăng kích thích tố prolactin và sữa càng lên nhiều. Các cụ ta ngày xưa cho bà đẻ ăn cháo nấu chân giò lợn, lau vú bằng lá mít để có nhiều sữa. Thường thường khi bú sữa mẹ trong 6 tháng đầu thì không cần cho bú thêm nước hoặc nước đường

Cho bú theo nhu cầu của con chứ không theo giờ giấc định trước, đặc biệt khi con khóc vì đói. Khi đau ốm, con lại càng cần chất dinh dưỡng từ sữa mẹ. Mẹ có thể cho con bú cả năm hoặc lâu hơn nếu mẹ thích và nếu sức khỏe cho phép.

Sữa mẹ con không bú hết, có thể hút, cất vào tủ đá đông lạnh và dùng dần. Trên thị trường, có nhiều loại bơm khác nhau, có thứ bơm tay có thứ dùng cục pin hoặc điện năng. Máy bơm điện có lợi điểm là tự động hút-nghỉ dễ dàng sử dụng.

Nếu bà mẹ dự định đi làm toàn thời gian thì nên tập cho con bú bình khi bé được bốn tuần lễ. Đừng cho dùng bình quá sớm, bé chưa quen nút núm cao su. Vài tuần trước khi đi làm, hút sữa để dành. Sáng sáng trước khi đi làm và chiều ngay khi về, cho con bú sữa mẹ. Nghỉ ở nhà hoặc cuối tuần, nên cho con bú sữa mình mà thôi.

Con nặng thêm khoảng 4 tới 8 ounces mỗi tuần, mặt mũi hồng hào, khỏe mạnh, ngủ nghỉ tốt là những dấu hiệu chứng tỏ mẹ đã có đủ sữa cho con.

Không nên cho con bú sữa mẹ, nếu...

Tuy là hoàn hảo, nhưng trong vài trường hợp mẹ cũng cần dè dặt khi cho con bú sữa mình.

1-Nhiều bà mẹ ngần ngại không cho con bú khi nhũ hoa mẹ sưng hoặc bị nhiễm trùng vì sợ rằng tác nhân gây bệnh có thể truyền sang con. Các chuyên viên y tế lại có ý kiến khác. Theo bác sĩ Jack Newman, Hoa Kỳ, thì dù có bị viêm nhiễm hoặc giải phẫu nhũ hoa, cho con bú vẫn an toàn và lại làm bệnh của mẹ mau thuyên giảm. Trong nhiễm trùng như vậy, mẹ đã tạo ra kháng thể chống với vi sinh vật đó. Kháng thể theo sữa vào con và con được bảo vệ.

2-Mẹ đang điều trị các bệnh trầm trọng kinh niên như lao phổi, tiểu đường, bệnh tim, thận, thiếu hồng cầu hoặc thiếu dinh dưỡng nên tham khảo ý kiến bác sĩ. Cảm cúm, tiêu chảy thường không gây rủi ro cho bé, đôi khi sữa mẹ lại có thêm kháng thể chống với cảm cúm này.

3-Một số virus như HIV có thể lan vào sữa mẹ do đó nếu bị bệnh AIDS không được cho con bú. Một nghiên cứu sơ khởi mới đây cho hay một loại đường trong sữa mẹ có thể giảm sự lan truyền HIV khi con bú sữa mẹ.

4- Mẹ có bệnh tâm trí đang uống thuốc điều trị với thuốc lithium không nên cho con bú.

5- Khi em bé sanh ra có khuyết tật chẻ môi (cleft palate) hoặc biết là không hợp với sữa mẹ thì cũng không nên cho bú.

6-Dược phẩm- Hầu hết dược phẩm mẹ dùng đều chuyển sang sữa. Ảnh hưởng tùy theo loại thuốc, số lượng thuốc trong sữa và khả năng hấp thụ của em bé.

Khi dùng các thuốc sau đây thì không cho con bú: thuốc atropine, thuốc warfarin ngăn đông máu; bromocriptine chữa bệnh Parkinson; thuốc chữa bệnh tuyến giáp; thuốc chữa ung thư cyclophosphamide, Doxorubicin; thuốc có chất á phiện; kháng sinh tetracycline, metronidazole; methotrexate; trị trầm cảm Lithium, trị nhức nửa đầu ergotamine; thuốc an thần ...

Thuốc chống đau acetaminophen (Tylenol), ibuprofen (advil), insulin, đa số thuốc chống dị ứng, nghẹt mũi đều tương đối an toàn.

Nói chung, khi dùng thuốc nên hỏi ý kiến bác sĩ để tránh tác dụng với trẻ thơ.

Ngoài ra nhiều bà mẹ cũng dùng thảo dược thiên nhiên trong khi cho con bú sữa mình.

Thiên nhiên không đồng nghĩa với an toàn. Sản phẩm chế biến sẵn bán trên thị trường thường là chưa được thử nghiệm tác dụng tốt xấu, bà mẹ nên hỏi ý kiến bác sĩ trước khi dùng.

7- Cafeine. Nếu uống dưới hai ly một ngày thì an toàn; nhiều quá có thể khiến bé khó ngủ, gắt gỏng.

8-Thuốc lá: Mẹ cho con bú không nên hút thuốc lá vì Nicotine có thể khiến bé tiêu chảy, ói mửa, gắt gỏng và mẹ lại có ít sữa. Có thai mà hút thuốc thì con sinh ra có thể bị tử vong bất thành linh.

9-Mẹ bị ung thư vú không có ảnh hưởng gì khi cho con bú bên vú lành. Có nghiên cứu cho hay, nuôi con sữa mẹ lại giảm nguy cơ bị ung thư cơ quan này.

10-Giải phẫu thẩm mỹ không gây trở ngại cho việc con bú sữa mẹ. Tuy nhiên nếu túi silicon bị rỉ thì hóa chất này có thể gây rủi ro cho bé thơ.

Vài khó khăn khi mẹ cho con bú sữa mình.

Trong mấy tuần lễ đầu sau khi sanh, nhũ hoa nhiều khi cương tấy những sữa, núm vú nứt đau, chảy máu.

Xuống sữa mà đau vú là chuyện thường xảy ra, vì đó là khi mẹ làm quen với việc cho con bú trong cặp nhũ hoa đầy sữa. Khi mẹ thư giãn, ngồi đúng vị thế, con ngậm núm vú đúng cách đều giảm khó chịu này. Ngồi thoải mái với dựa lưng, gối đỡ tay, chân để trên ghế đầu thấp hoặc cuốn điện thoại yên giấc; ôm con sát vào lòng, miệng và mũi đối diện với núm vú để dễ ngậm.

Ngoài ra vú đau cũng có thể do nhiễm trùng, nghẹt ống dẫn sữa và cần được bác sĩ khám điều trị. Đắp hơi nóng hoặc hơi lạnh để giảm sưng đau. Có nhiều ý kiến y khoa học cho rằng dù nhũ hoa bị nhiễm trùng, sữa vẫn không ảnh hưởng tới bé vì trong sữa có kháng thể bảo vệ với bệnh của mẹ; rằng tiếp tục cho con hút sữa giúp vú bớt căng cương mau lành.

Kết luận

Con có khóc mẹ mới cho con bú.

Mà “bú tí” từ những giọt sữa tươi ấm của mẹ thì mẹ có cái vui làm mẹ. Còn con thì:

“Ba năm bú mớm con thơ

Kể công cha mẹ biết cơ ngàn nào” Nguyễn Trãi.

Tình cảm mẹ con nhờ đó sẽ tăng lên gấp bội.

Bác sĩ Nguyễn Ý-ĐỨC

Texas- Hoa Kỳ

www.bsnguyenyduc.com

Tuyển tập Videos Sống Vui Sống Khỏe

Vài hàng giới thiệu : Xin trân trọng giới thiệu tuyển tập Videos "Sống Vui Sống Khỏe" của BS Nguyễn Ý Đức. Tuyển tập này là những bài nói chuyện hữu ích về y tế, dinh dưỡng và sức khỏe của BS Nguyễn Ý Đức trên các đài truyền hình được đưa lên Internet. Cùng với bộ sách "[Câu Chuyện Thầy Lang](#)" và những ấn phẩm đã được xuất bản, những bài viết trên Internet, tuyển

tập Videos "Sống Vui Sống Khỏe" này sẽ cung cấp nhiều thông tin hữu ích, đóng góp vào việc cải thiện vấn đề sức khỏe cho cộng đồng người Việt Nam khắp nơi.

<http://www.youtube.com/user/DrNguyenYDuc/videos>

VỀ MỤC LỤC

KHÔNG DANG DỜ...

Kính dâng linh hồn các linh mục:

- **Giuse Maria Đỗ Duy Lạn**
- **Giacôbê Nguyễn Kim Điền**
- **Phanxicô Salêsiô Nguyễn Quốc Hoàng**

Một lần nữa, các linh mục khóa III Đại Chủng viện thánh Giuse Sài Gòn, ngậm ngùi tiễn biệt người anh em linh mục mến thương của mình, **linh mục Phanxicô Salêxiô Nguyễn Quốc Hoàng** về Nhà Cha ngày 26.4.2015, ở tuổi 55.

Anh Phanxicô Hoàng đang là chánh xứ Bình Thuận, hạt Bình An. Anh ngã bệnh nặng kể từ Chúa nhật lễ Lá.

Như vậy, Anh đã theo Chúa Giêsu lên núi Sọ. Anh đã thắp nhập sự đau bệnh của mình với thánh giá Chúa.

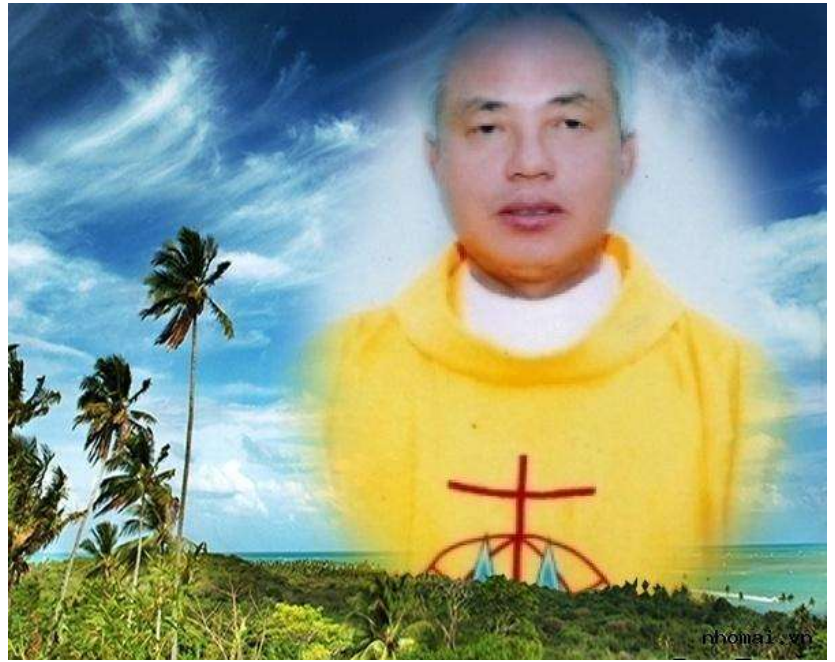
Và nay, đang khi cả Hội Thánh vui mừng sống màu nhiệm Phục Sinh của Chúa, Anh Hoàng đã tham dự hoàn toàn vào niềm tin Phục Sinh bằng chính hiến lễ cuộc đời và mạng sống của mình.

Anh Phanxicô Salêsiô Nguyễn Quốc Hoàng là người thứ ba của khóa III Đại Chủng viện Sài Gòn, rời dương thế.

Người anh em ra đi đầu tiên là **linh mục Giuse Maria Đỗ Duy Lạn**. Anh Lạn là một trong những bậc đàn anh lớn tuổi nhất của lớp chúng tôi.

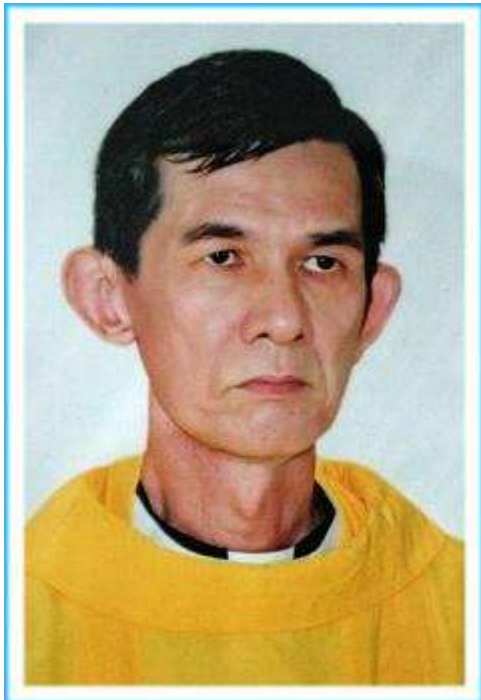
Anh được bổ sung vào khóa III, (lúc anh em chúng sinh khóa III đang học năm thứ V), để hoàn tất chương trình Đại Chủng viện.

Anh được Chúa gọi về ngày 14.4.2004, hưởng dương 52 tuổi, trong khi đang là chánh xứ Long Bình, hạt Thủ Thiêm.

Người thứ hai là **linh mục Giacôbê Nguyễn Kim Điền**. Tuy kém tuổi anh Lạn, nhưng anh Điền cũng thuộc “thế hệ lão” của khóa III Đại Chủng viện Sài Gòn.

Anh Điền cũng là người được bổ sung vào khóa III (lúc khóa III đang học năm thứ III, chương trình Đại Chủng viện).

Kể từ sau ngày thụ phong linh mục, 30.6.1999, anh Điền được gởi về làm linh mục phụ tá giáo xứ Lộc Hưng.

Ngày 27.7.2013, anh nhận bài sai về làm chánh xứ giáo xứ Tân Mỹ, hạt Hóc Môn.

Tính cho đến ngày được gọi về nhà Chúa, ngày 16.2.2014, anh Điền chỉ mới nhận trọng trách làm chánh xứ khoảng 7 tháng. Anh cũng chỉ mới hưởng dương 57 tuổi.

Các linh mục khóa III hiện diện trên bảy giáo phận: Sài Gòn, Xuân Lộc, Bà Rịa, Phú Cường, Mỹ Tho, Phan Thiết, Đà Lạt. Nhưng cả ba anh em đã ra đi đều thuộc giáo phận Sài Gòn, và đều chưa đến tuổi 60...

...Khóc người anh em mới ra đi, đồng tưởng nhớ hai người anh em đã đi xa trước đó, chúng tôi bàng hoàng. Ở lứa tuổi mới ngoài 50, chắc chắn các anh em của chúng tôi còn nhiều mộng, nhiều ước, nhiều phác thảo, nhiều dự định, nhiều lãng xả, nhiều hiến dâng, nhiều niềm vui, nhiều nỗi trăn trở...

Cứ theo cái nhìn trần tục của loài người, đó là những dở dang... Các anh ra đi, bỏ lại phía sau lưng mình bao nhiêu điều còn chưa nói hết, bao nhiêu việc còn chưa làm hết, bao nhiêu quyết định còn chưa thực hiện hết... Cứ thế mà dang dở...

Đặc biệt, trong cái chết mới nhất, cái chết của anh Phanxicô Salêsiô Quốc Hoàng, người ta nói với nhau nhiều về những dang dở của anh: Trong khi gắn đời linh mục của mình với giáo xứ Bình Thuận, để hoàn thành sứ mạng, để xây dựng Hội Thánh của Chúa, thời gian qua, anh đã phải đối mặt cùng không ít chịu đựng và chấp nhận

Bởi sau cả một thời gian khá dài, có lúc như mòn mỏi vì phải nỗ lực nhiều, anh đã nhận lại mảnh đất cho giáo xứ. Trên mảnh đất ấy, anh nhanh chóng xây nhà Mục Vụ nhiều tầng làm nơi sinh hoạt cho giáo xứ trong một khuôn viên quá chật chội...

Ngày anh ra đi, tuy đã cầm giấy xây nhà thờ trong tay, anh vẫn đang thao thức vì nhà xứ vẫn chưa được cấp phép. Bởi cũng như nhà thờ, nhà xứ đã quá cũ kỹ, cũng cần phải xây dựng lại.

Nhưng rồi một lần nữa, người ta lại phải chứng kiến thêm một sự dở dang... Anh Hoàng nằm xuống. Ngày mai đây, người khác sẽ thay anh thực hiện những lo lắng của anh...

Cuộc đời cứ mãi là những dang dở. Dù có sống đến tám mươi năm, một khi đã ra đi, khép lại cả một kiếp người; khép lại một đời tìm kiếm, đắp xây; khép lại tất cả những gì thuộc về trần thế ở phía sau lưng, thì một đời trong cõi người ấy, vẫn chỉ là một đời dở dang.

Được Chúa gọi về, dù muốn hay không, tất cả phải rũ bỏ. Sự dở dang của người khuất bóng, vì thế càng đeo bám trong tâm người ở lại. Bởi vậy, nước mắt nhiều hơn, sự đau đớn lớn hơn, lòng tiếc thương đậm đặc hơn...

Tiền biệt anh Hoàng và tưởng nhớ anh Lạn, anh Điền, chúng tôi, không trừ ai, biết rằng, ngày nào mình còn giẫm chân trên mặt đất, ngày ấy mình vẫn phải thực hiện tất cả mọi trọng trách mà Thiên Chúa và Hội Thánh tin tưởng gởi trao.

Tuy nhiên, chúng tôi cũng như các anh: Nếu Chúa muốn điều gì, chúng tôi cũng sẽ sẵn sàng xin vâng, dầu biết rằng, bất cứ lúc nào cũng vẫn là dang dở.

Giờ đây, chính lời Kinh Thánh, Lời mạc khải của Chúa, giúp chúng tôi hiểu thánh ý của Chúa hơn.

Đó là Lời Chúa trong sách Samuel quyển thứ II, kể lại dự tính xây đền thờ của vua David. Nhà vua chỉ có mỗi một thao thức: Dân Thiên Chúa cần phải có một nơi thờ phượng Thiên Chúa của họ thật xứng hợp.

Nhà vua đã chuẩn bị đầy đủ cho một cuộc xây dựng thật lớn. Tiên tri Nathan, người của Thiên Chúa, cũng đã lên tiếng đồng ý với ước nguyện của nhà vua: *"Tất cả những gì ngài ấp ủ trong lòng, xin ngài cứ đi mà thực hiện, vì Đức Chúa ở với ngài"* (2Sm 7, 3).

Thế nhưng, chẳng lâu sau đó, chỉ “ngay đêm ấy, có lời Đức Chúa phán với ông Nathan rằng: *Hãy đi nói với tôi tớ của Ta là David: Đức Chúa phán thế này: Người mà xây nhà cho Ta ở sao? Thật vậy, từ ngày Ta đưa con cái Ísrael lên từ Ai Cập cho tới ngày hôm nay, Ta không hề ở trong một ngôi nhà, nhưng Ta đã nay đây mai đó trong một cái lều và trong một nhà tạm. Trong suốt thời gian rày đây mai đó với toàn thể con cái Ísrael, có bao giờ Ta đã lên tiếng hỏi một trong các thủ lãnh Ísrael mà Ta đã đặt lên chặn đất dân Ta là Ísrael: ‘Sao các người không xây cho Ta một ngôi nhà bằng gỗ bá hương?’. Bây giờ người hãy nói với tôi tớ Ta là David như sau: Đức Chúa các đạo binh phán thế này: Chính Ta đã cất nhắc người, từ một kẻ lừa chiên ngoài đồng cỏ, lên làm người lãnh đạo dân Ta là Ísrael...*

Đức Chúa báo cho người biết là Đức Chúa lập cho người một nhà. Khi ngày đời của người đã mãn và người đã nằm xuống với cha ông, Ta sẽ cho dòng dõi người đứng lên kế vị người - một người do chính người sinh ra -, và Ta sẽ làm cho vương quyền của nó được vững bền. Chính nó sẽ xây một nhà để tôn kính danh Ta, và Ta sẽ làm cho ngai vàng của nó vững bền mãi mãi. Đối với nó, Ta sẽ là cha, đối với Ta, nó sẽ là con...” (2Sm 7, 4-17).

Lời Chúa phán cùng vua David được hiểu là: Chúa sẽ thiết lập triều đại Cứu Thế bền vững từ dòng tộc David. Đấng Cứu Thế sẽ là vua toàn cõi vũ trụ đến muôn đời.

Đấng Cứu Thế sẽ thống trị trên ngai tổ tiên David của Người bằng một vương quyền mạnh mẽ, vương quyền tuyệt đối, vương quyền vĩnh cửu, không có bất cứ mãnh lực nào có thể khiến vương quyền và triều đại Cứu Độ của Người lay chuyển...

Sau này, khi truyền tin cho Đức Maria trong ngày Đấng Cứu Thế nhập thể, thiên thần đã mạc khải rõ ràng về “chân tướng” của Vị Cứu Thế mà ngày xưa, tiên tri Nathan đã ngỏ cùng David. Thiên thần nói: Đấng Cứu Thế “*sẽ nên cao cả*”, vì Người “*là Con Đấng Tối Cao. Đức Chúa là Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngai vàng vua David, tổ tiên Người. Người sẽ trị vì nhà Jacob đến muôn đời, và triều đại Người sẽ vô cùng vô tận*” (Lc 1, 32-33).

Đó là ý nghĩa của Lời Chúa. Đó là lịch sử của ơn cứu độ. Đó là sự tiên báo ơn cứu độ sẽ diễn ra, mà người con của Đức Maria là tác giả...

Tuy nhiên, trên thực tế, với lời của Chúa nói cùng vua David: Con của người “*sẽ xây một nhà để tôn kính danh Ta*”, dù đã chuẩn bị thật chu đáo cho một ngôi đền thờ lộng lẫy, vua David đã phải dừng lại.

Sự chuẩn bị càng nhiều, mơ ước càng lớn, lòng ham thích về một công trình do bàn tay của mình kiến tạo để dâng lên Thiên Chúa càng mạnh mẽ, sự dang dở của David càng là sự dang dở khó có từ ngữ nào diễn tả hết...

David dừng lại. Một đời dừng lại. Những năm tháng khổ công xây đắp dừng lại. Một quá khứ viễn chinh oai hùng khắp nơi dừng lại. Những chiến thắng huy hoàng mang lại danh dự cho dân Chúa, cho đất nước dừng lại. Niềm hạnh phúc trong lòng nhà vua về một đất nước

bình an, thịnh trị dừng lại. Ngôi vị hoàng đế ngự trị trên ngai vàng mà nhà vua đang tận hưởng dừng lại... Và nay, mơ ước cuối cùng cho một ngôi nhà của Thiên Chúa cũng dừng lại...

Dù là một ông vua thành công, một ông vua xây dựng đất nước rực rỡ cho một thời hoàng kim, David vẫn là con người của sự dở dang như bao nhiêu con người trần thế...

Thực ra, trong Chúa không hề có bất cứ điều gì dang dở. Dang dở là do suy nghĩ kém cỏi, nông cạn của con người.

Dang dở cũng có thể do chính chúng ta nhìn vào những dự định của nhau bằng con mắt phàm trần, và đánh giá nó theo suy tính chủ quan của bản thân...

Hoặc do chính chúng ta ôm quá nhiều mộng. Hay có thể sự tham danh háms lợi dễ làm bản thân chơi vơi, cảm thấy mất mát, hụt hẫng, dở dang...

Dù sao, tấm gương vua David nhẹ nhàng vâng phục thánh ý Chúa vẫn là bài học sáng giá cho từng người chúng ta. Nhà vua đã để lại phía sau tất cả mơ ước, sẵn sàng đặt nó vào tay Salômon, con trai mình. Chính vua Salômon, người đã thay vua cha thực hiện việc xây dựng nhà Thiên Chúa...

Nhưng từ Lời Chúa, chúng tôi nhận ra: Cuộc đời vua David không hề dang dở. Ông đã sống trước nhan Chúa. Và Chúa đã đón nhận tất cả công trình của ông. Chúa ghi nhận một đời ông hiến dâng cho Chúa, qua việc ông toàn tâm, toàn ý lãnh đạo dân của Chúa

David vừa là con người của thành công, nhưng cũng là con người đã từng thất bại trước cám dỗ dục tính. David vừa là con người của sự thánh thiện: Ông rất mực yêu mến Chúa, nhưng cũng là con người từng bị quật ngã trong tội...

Chúa biết hết. Chúa thấy hết. Chúa nhận ra sự yếu đuối của David. Nhưng Chúa cũng nhìn thấu nỗi lòng của David. Chúa thấy David cần dừng lại tất cả. Vì thế, Chúa muốn David từ nay phải dừng lại.

Không ai dám hỏi tại sao lại thế? Không ai có thể giải thích được vì sao ở một thời điểm nào đó trong đời mình, con người phải dừng lại?

Chỉ biết đó là thánh ý Chúa. Chỉ biết đó là tình yêu của Chúa. Chỉ biết đó là sự sắp đặt của Chúa. Chính Chúa ban cho. Chính Chúa chủ động. Chính Chúa thúc đẩy. Chính Chúa vận hành...

Để rồi cuối cùng, chỉ một mình Chúa kết thúc. Chỉ một mình Chúa làm mọi sự trong mọi hoàn cảnh. Chỉ một mình Chúa làm mọi sự trong mọi người.

Một mình Chúa là Chủ, con người là tôi tớ của Chủ. Giờ đây, khi Chủ thấy đầy tớ của mình đã đủ, đã trọn, Người triệu hồi đầy tớ, để đầy tớ của Người được nghỉ ngơi như Người muốn...

Vì thế, trong Chúa, không có bất cứ điều gì dang dở. Chúa có cách của Chúa. Chúa có chương trình, có sự quan phòng, có những quyết định khôn ngoan trong thánh ý đời đời của Chúa.

David dừng lại để hồi tâm, để chuẩn bị cho ngày long trọng được Chúa dời đi. David không thể xây nhà cho Chúa, nhưng Chúa sẽ xây nhà cho ông: David sẽ mãi nguyện ở trong nhà Chúa đến muôn đời. Căn nhà ấy, căn nhà tình yêu là chính cung lòng êm ái của Chúa...

Theo cách Chúa dành cho vua David, và chính tấm gương mau mắn nghe theo Lời Chúa dạy để dừng lại tất cả của vua David, chúng ta càng nhận ra: Bản thân có là gì đâu. Những dự định, những tính toán của bản thân, dầu có đẹp, chưa chắc đã là thánh ý Chúa, chưa chắc đã phù hợp với tình yêu quan phòng, Chúa dành cho từng người chúng ta...

Quay về với những cái chết, mà nhiều người cho là “chưa đến tuổi chết” của các anh em chúng tôi, chúng tôi càng xác tín: Tất cả đều không ngoài thánh ý của Chúa.

Chúa muốn và Chúa thực hiện ý muốn của Người. Đối với Chúa, như thế là đã đủ, đã đẹp, đã trọn vẹn, đã đến thời kết thúc. Chúa không đòi hơn nữa.

Cửa lễ cuộc đời trong từng cái chết đã được toàn hiến cho Chúa. Cửa lễ toàn hiến mà từng anh em chúng ta hiến dâng, Chúa đã chấp nhận, Chúa đã chúc phúc, Chúa đã đưa vào cõi đời đời trong chính hạnh phúc của tình yêu Chúa.

Đến lượt mọi người: ai cũng như ai. Sẽ có một ngày, Chúa muốn chúng ta dừng lại. Chúa đã đón nhận chúng ta. Chúa đã thấy thánh ý của Chúa đầy đủ, để những gì nơi cuộc đời chúng ta, Chúa đã từng khởi sự, thì nay Chúa lại hoàn tất.

Với một đời sống ơn gọi thánh hiến, cùng tất cả mọi lao tác, tất cả lễ sống, niềm vui, hạnh phúc trong kiếp người, nhờ cái chết, chúng ta hoàn tất cửa lễ đời mình trong tay Chúa. Đó chính là hiến lễ toàn thiêu, chắc chắn đẹp lòng Chúa...

Như thế, trong Chúa, dầu người đời có cho là dở dang, thì tất cả đã nên hoàn hảo, đã nên thánh thiện, đã đi đến đích của niềm hy vọng, đã đến hồi chung cuộc. Trong Chúa, không có bất cứ điều gì dang dở...

Kính chào các anh. Cuộc đời các anh giờ đây trở thành lễ vật toàn hiến trong tay Chúa. Chúa muốn các anh dừng lại, để các anh đi về nẻo hạnh phúc của Chúa. Các anh đã hoàn tất mọi sự trong tay Chúa. Cuộc sống của các anh giờ đây đẹp quá.

Xin hãy cầu nguyện cho chúng tôi. Cầu nguyện cho khóa III của chúng ta thật nhiều, các anh nhé. Chúng tôi nhớ các anh.

Mến chào các anh. Hẹn gặp lại.

Lm. JB NGUYỄN MINH HÙNG

Khóa III, Đại Chủng viện thánh giuse Sài Gòn

VỀ MỤC LỤC

Giáo sĩ: xuất phát từ giáo dân, hiện diện vì giáo dân và cậy dựa vào giáo dân

- Mọi liên lạc: Ghi danh, thay đổi địa chỉ, đóng góp ý kiến, bài vở..., xin gởi về địa chỉ

giaosivietnam@gmail.com

- Những nội dung sẽ được đề cao và chú ý bao gồm:

Trao đổi, chia sẻ những kinh nghiệm thực tế trong việc mục vụ của Giáo sĩ; Những tài liệu của Giáo hội hoặc của các Tác giả nhằm mục đích Thăng tiến đời sống Giáo sĩ; Cổ võ ơn gọi Linh mục; Người Giáo dân tham gia công việc “Trợ lực Giáo sĩ” bằng đời sống cầu nguyện và cộng tác trong mọi lãnh vực; Mỗi Giáo dân phải là những “Linh mục” không có chức Thánh; Đối thoại trong tinh thần Bác ái giữa Giáo dân và Giáo sĩ... (Truyền giáo hay xây pháo đài?)

- Quy vị cũng có thể tham khảo những số báo đã phát hành tại

www.conggiaovietnam.net

Rất mong được sự cộng tác, hưởng ứng của tất cả Quý vị

Xin chân thành cảm ơn tất cả anh chị em đã sẵn lòng cộng tác với chúng tôi bằng nhiều cách thể khác nhau.

TM. Đặc San Giáo Sĩ Việt Nam

Lm. Luca Phạm Quốc Sử USA